

Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

ANUL I

Nr. 260

Joi

19 DECEMBRIE

1968

4 PAGINI

30 BANI

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la plenara C.C. al P.C.R. din 16 — 17 decembrie

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Plenara Comitetului Central a dezvoltat principalele probleme economice ale planului și bugetului de stat pe anul 1969 care trasează liniile de dezvoltare a economiei noastre naționale în al patrulea an al cincinalului, an cu o importanță deosebită în realizarea Directivelor Congresului al IX-lea al partidului. Prevederile proiectului de plan și de buget pornesc de la succesele obținute de oamenii muncii din țara noastră în dezvoltarea economiei, științei și culturii în primii trei ani al cincinalului; ele țin seama, totodată, de cerințele creșterii în ritmuri susținute a activității economice și promovării progresului tehnic în toate ramurile producției materiale, urmărirea sporirii eficienței activității economice, ridicarea în continuare a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru.

În discuțiile de astăzi s-au evidențiat multe probleme legate de dezvoltarea economiei țării noastre, numeroase aspecte pozitive, cit și unele neajunsuri și lipsuri care persistă într-o serie de sectoare de activitate. Putem aprecia că dezbaterile au dovedit competența în analizarea problemelor de fond ale economiei, spirit de răspundere în tratarea sarcinilor dezvoltării societății noastre socialiste. Aceasta este un rezultat al faptului că partidul a promovat și promovează cu curaj în activitatea de partid și de stat oameni care se preocupă continuu de ridicarea nivelului calificării lor profesionale și politice, tovarășii ieșiți din rândurile clasei muncitoare, ale maselor celor ce muncesc, animati de atașament profund față de cauza socialismului. Aceasta face ca organele noastre de conducere, de partid și economice, să poată rezolva cu competență sporită problemele pe care le ridică dezvoltarea continuă a orânduirii noastre. Consider că acesta este un lucru pozitiv și merită a fi subliniat în mod deosebit.

Este necesar ca și în continuare să asigurăm în toate domeniile de activitate oameni competenți, tehnici pregătiți, care să știe să rezolve tot mai bine problemele: este timpul, tovarășii, să facem acest lucru în toate domeniile de activitate. A trecut perioada dilematismului, acum se cere muncă, muncă și iar muncă deoarece rezolvarea fiecărei probleme, oricât ar părea de mărunț, cere eforturi, pricepere, cunoștințe tehnice.

Problemele care au fost ridicate aici trebuie să constituie obiectul unei analize aprofundate; unele vor trebui incluse în plan, în măsura în care mijloacele materiale și financiare permit, iar celelalte — ținând seama că cele mai multe se referă la măsuri organizatorice, tehnice — trebuie studiate de Comitetul Central, de organele economice, de ministere, de unitățile productive pentru a-și găsi soluționarea în activitatea practică. Comitetele județene de partid trebuie să analizeze, de asemenea, activitatea lor în spiritul celor evidențiate în cadrul plenarei; cred că aceasta va fi de un real folos în perfecționarea muncii lor viitoare.

Elementul determinant al avântului economiei noastre în actualul cincinal, al dezvoltării rapide a forțelor de producție, îl constituie justa repartizare a veniturilor naționale între fondul de consum și fondul de acumulare. Nu este un lucru nou, ci un lucru elementar că numai în măsura în care societatea, și mai cu seamă societatea socialistă, repartizează just venitul național, asigură o pondere importantă fondului de acumulare, poate asigura progresul material și spiritual și, în cazul nostru, desăvîșirea construcției socialismului și trecerea treptată spre comunism. De aceea, considerăm că prevederile congresului partidului și ale Conferinței Naționale, care au subliniat necesitatea de a se aloca o parte însemnată din venitul național pentru acumulări, constituie o linie justă, sigură în stare să asigure mersul înainte al țării noastre, triumful socialismului în România. Felul în care s-au aplicat și se aplică în practică aceste indicații dovedește că Comitetul nostru Central, guvernul, organele de partid și de stat, îndeplinesc

neabătut linia trasată de congresul partidului și de Conferința Națională.

În cadrul programului partidului nostru de dezvoltare economică a țării, în anii 1966—1968 s-au investit în economia națională fonduri de peste 155 miliarde lei, ceea ce depășește investițiile realizate în întreaga perioadă 1950—1960. Prin aceasta s-a putut asigura menținerea unui ritm susținut de dezvoltare a economiei, de industrializare socialistă a țării. După cum știți, în anii 1966—1968 ritmul de creștere a producției industriale este de 12,3 la sută — superior prevederilor cincinalului. Aceasta a asigurat consolidarea poziției conducătoare a industriei în ansamblul economiei, a sporit în măsură însemnată aportul ei la înzestrarea tehnică a producției și la extinderea colaborărilor economice cu străinătatea. Nomenclatorul de fabricație al industriei românești s-a îmbogățit cu noi produse de înaltă tehnicitate; s-a diversificat producția bunurilor de consum. În multe ramuri industriale s-a dezvoltat procesul de valorificare superioară a resurselor naturale, s-a ridicat gradul de prelucrare a materiilor prime, s-a trecut la producerea unor sortimente valoroase din punct de vedere economic. Putem spune, tovarășii, că experiența de până acum, bilanțul primilor trei ani al cincinalului, confirmă în mod strălucit justele politici economice a partidului nostru, demonstrând că mergem pe un drum bun — drumul progresului neîntrerupt al patriei.

Insemnate succese au fost dobândite în domeniul dezvoltării agriculturii, pentru care s-au alocat sume însemnate — superioare celor prevăzute în cincinal — în vederea largirii bazei tehnico-materiale, a mecanizării și chimizării producției. Eforturile depuse pentru perfecționarea bazei materiale, muncă însușită la țărânișii cooperatiști, a specialiștilor, a tuturor lucrătorilor din agricultură, au asigurat creșterea producției vegetale și animale; producția medie anuală din 1966—1968 a depășit media anilor 1961—1965 cu aproximativ 24 la sută.

Alături de industrie și agricultură, progrese însemnate s-au obținut în primii trei ani al cincinalului în construcții, transporturi, comerț, în sfera serviciilor, în toate sectoarele economice. Această dezvoltare susținută a economiei a determinat — în condițiile creșterii rapide a producției muncii — sporirea forțelor noastre de muncă, atragerea unor noi contingente de muncitori, tehnicieni și ingineri în activitatea economică. Merită să fie subliniat faptul că în primii trei ani al cincinalului au fost create în ramurile neagrile aproape o jumătate de milion de noi locuri de muncă, ceea ce a contribuit la o mai bună folosire a forței de muncă a țării, la îmbunătățirea nivelului de trai al populației.

Rezultatele obținute în ramurile producției materiale, în sporirea productivității muncii și utilizarea mai bună a resurselor economice se reflectă sintetic în creșterea veniturilor naționale, într-un ritm mediu anual de circa 8 la sută. Pe această bază s-a asigurat — concomitent cu îndeplinirea unui larg program de investiții — ridicarea veniturilor oamenilor muncii, sporirea volumului de mărfuri alimentare și nealimentare destinate consumului, îmbunătățirea condițiilor de locuit, creșterea nivelului cultural al populației. În anul 1968, volumul descașterilor de mărfuri cu amănuntul este cu 30 la sută mai mare decât în 1965. Construcțiile de locuințe au căpătat o deosebită amploare; în 1966—1968 s-au dat în folosință peste 155.000 apartamente, ceea ce a creat posibilitatea ca peste 500.000 persoane să se mute în locuințe noi.

Apropie un sfert din fondurile bugetului de stat se cheltuiesc pentru învățământ, cultură, artă, știință, ocrotirea sănătății și alte activități sociale. În anul 1960, pentru acțiuni social-culturale cheltuiam 14 miliarde lei; în 1965 am cheltuit 22 miliarde lei; în 1968 31 miliarde lei, iar în anul 1969 se prevăd 33 miliarde — cu 3,4 miliarde lei mai mult decât se stabilise în cincinal. Pentru învățământ în 1967 s-au alocat 7,4 miliar-

de, iar în 1968 — 8 miliarde; pentru sănătate, în 1967 — 5,4 miliarde și în 1968 — 6,1 miliarde. La capitolul alocații de stat pentru copii, în 1967 s-au cheltuit 3 miliarde, iar în 1968 — 3,3 miliarde; pentru asigurări sociale de stat în 1967 — aproape 8 miliarde și în 1968 — peste 9,5 miliarde, ceea ce reprezintă aproape dublarea fondului de pensii față de 1965. Cheltuielile medii anuale pentru un elev în școlile de cultură generală au fost în anul 1960 de 800 lei, în 1965 de 1.040 lei, în 1967 de 1.130 lei și în 1968 de 1.190; cheltuielile medii anuale pentru un student au fost în anul 1960 de 10.655 lei, în 1965 de 10.405, în 1967 — 11.160, în 1968 — 11.800. În ceea ce privește casele de naștere, cheltuielile medii anuale pentru un pat au reprezentat în anul 1960 — 3.150 lei, în anul 1965 — 4.330 lei, în anul 1967 — 4.800, iar în anul 1968 — 6.890, ceea ce înseamnă o creștere de circa 50 la sută față de anul 1965 și o dublare față de 1960. Pentru creșe, cheltuielile medii anuale pe un pat s-au mărit de la 3.000 în 1960 la 4.500 în 1965 și 4.940 în anul 1968, iar în spitale, de asemenea, cheltuielile au crescut pentru un pat de la 15.500 în 1960, la 22.500 în 1965 și la 23.700 lei în 1968.

Toate acestea demonstrează preocuparea consecventă a partidului nostru pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale poporului.

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al masei în primii ani ai planului cincinal ilustrează realismul programului elaborat de Congresul al IX-lea, constituie o puternică dovadă a hotărârii și abnegației cu care întregul nostru popor muncește pentru îndeplinirea sa. Acum, la sfârșit de an, constatăm, de asemenea, cu satisfacție că sarcinile de plan pe 1968 se îndeplinesc cu succes, iar în multe ramuri și domenii se depășesc; inclusiv Ministerul Industriei Chimice, caruia nu o dată i-am adus critici serioase, își îndeplinește planul de producție, obținând chiar o depășire.

Fiește, tovarășii, în activitatea noastră pentru îndeplinirea planurilor economice lucrurile n-au mers și nu vor merge ușor. Stim cu toții că realizarea programului de dezvoltare a României socialiste s-a făcut cu eforturi mari, foarte mari și cu multe privațiuni. Experiența ne-a învățat că trebuie să desăvîșim o muncă intensă, plină de abnegație, pentru a duce la bun sfârșit marile obiective pe care ni le-am propus. În Direcțiile congresului, ale Conferinței Naționale, nu s-a lăsat nici un moment impresia că actualul cincinal va fi un plan ușor, care ne-ar da posibilitatea să ducem o viață liniștită; dimpotrivă, s-a subliniat de la început că va fi un plan vast și complex, care cere eforturi serioase din partea clasei muncitoare, a țărânișii, a intelectualilor, a întregului nostru popor — un plan care incumbă comunistilor o înaltă răspundere, care le cere să muncească zi și noapte pentru îndeplinirea lui. Vreau să subliniez aici faptul că poporul nostru s-a înscușit cu încredere și entuziasm acest plan, înțelegând că de îndeplinirea lui depinde progresul țării, faptul că partidul nostru, comunistii, și-au îndeplinit și își îndeplinesc cu cinste îndatoririle ce le revin în această operă grandioasă. Desigur, tovarășii, într-o asemenea activitate apar greutăți; în fiecare din acești ani au fost greutăți și a trebuit să le înfringem. Dar planul nu numai că a fost realizat ci, alți pe total, cit și pe fiecare ministru în parte, el a fost depășit. Numai industria ușoară, de exemplu, a dat în plus anul acesta peste 3 miliarde lei. Desigur, aceste succese nu le-au permis tovarășilor respectivi să ducă o viață ușoară, dimpotrivă, le-au dat multă bătaie de cap; ei au muncit însă, dovedind că știu să valorifice din ce în ce mai bine posibilitățile și resursele de care dispunem pentru mersul înainte al economiei. Dacă trebuie să criticăm ceva în economia noastră, este tocmai faptul că nu pește tot reușim încă să folosim pe deplin posibilitățile și mijloacele existente. Avem rezerve importante pentru utilizarea

mai bună a mijloacelor materiale, pentru creșterea productivității muncii și realizarea de economii. Este pozitiv că tovarășii care au luat cuvînt aici s-au ocupat de aceste probleme ale activității economice, de ceea ce trebuie să facem în viitor pentru a pune mai larg în valoare rezervele existente, pentru a asigura progresul și mai rapid al economiei.

Trebuie subliniat că dezvoltarea economiei noastre în acest an a avut loc în condițiile începerii acțiunii de experimentare și aplicare a măsurilor adoptate de Conferința Națională privind îmbunătățirea conducerii și planificării economiei, perfecționării întregii vieți sociale. Dezvoltarea democrației economice, aplicarea largă a principiului muncii colective în economie, perfecționarea planificării, îmbunătățirea organizării sistemului bancar, acțiunea pentru organizarea rațională a producției și a muncii în întreprinderile industriale, agricole, de construcții și în alte unități economice, reorganizarea administrativ-teritoriale a țării, cit și alte măsuri îndeplinite în acest an, au sporit în muncă, au creat condiții mai bune pentru creșterea eficienței întregii noastre activități economice.

Desigur, nu s-au realizat toate prevederile Conferinței Naționale pentru că, după cum știți, noi ne-am propus ca întreg acest complex de măsuri economice să fie tradus în fapt până la sfârșitul anului 1970. Ei și firește să fie așa pentru că nu puteam trece la aplicarea unor măsuri de asemenea importanță fără o experimentare temeinică, pe baza căreia să ajungem la soluțiile cele mai bune.

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a referit la necesitatea dezvoltării inițiativei ministerelor și organelor economice, a largirii competențelor acestora în organizarea și conducerea producției, subliniind că aceasta trebuie să se realizeze în condițiile și pe baza întăririi conducerii unitare, planificate, în lumina principiilor centralismului democratic, a economiei naționale, în vederea folosirii cit mai eficiente și mai rațională a avuției naționale, a mijloacelor materiale și financiare ale statului.

Tovarășul Ceaușescu s-a referit apoi la ritmul de creștere prevăzut în planul pe 1969, care va fi în jur de 10,8 la sută față de realizările preliminate din 1968 spunând: există toate mijloacele materiale și financiare pentru a fi îndeplinit. Se prevăd sporuri mari în energetică, în siderurgie, construcții de mașini și chimie; este de asemenea demn de subliniat faptul că industria bunurilor de consum va înregistra un ritm de creștere la nivelul celui stabilit pentru grupa A. Desigur, tovarășii, nu putem spune că astfel vom reuși să satisfacem din belșug toate necesitățile de consum ale populației, dar ritmul prevăzut va da posibilitatea sporirii fondului de marfă destinat nevoilor oamenilor muncii.

O problemă principală a planului de stat pe 1969, de care depinde dezvoltarea economiei noastre naționale și care trebuie să ne preocupe permanent, este largirea bazei de materii prime, valorificarea mai bună și mai rațională a resurselor materiale pe care le avem. Din păcate, acțiunile de prospectare și punere în valoare a materiilor prime nu se desfășoară în ritmul cuvenit. În geologie avem rezultate bune, dar considerăm că acestea ar putea fi și mai bune. Trebuie luate măsuri pentru ca activitatea Comitetului Geologic să se desfășoare mai organizat, cu rezultate superioare. La lucrările miniere pentru punerea în valoare a rezervelor cunoscute pînă acum, există de asemenea o rămânere în urmă, în cea mai mare parte nejustificată, sau mai bine zis, justificată prin lipsurile existente la Ministerul Minelor. După cum s-a arătat în plenară, tovarășii de la Ministerul Minelor se mulțesc de multe ori să invoce faptul că rezervele nu corespund parametrilor preconizați inițial de cercetarea geologică. Desigur se pot ivi unele nepotriviri între evaluările prealabile și cele efective ale rezervelor. Dar Ministerul Minelor are datoria ca și atunci cînd rezervele se dovedesc de calitate mai slabă să ia măsuri pentru a le pune în exploatare. Sint

o serie de minereuri — despre care se vorbește și în proiectul de plan — puse de mult în evidență, pentru care nu s-au efectuat însă lucrările necesare și nu s-au elaborat soluțiile tehnologice în vederea punerii lor în exploatare; din această cauză, deși avem rezerve mari, sintem nevoiți să importăm produse ca alumina, sulful și altele. Este necesar să atragem în mod serios atenția Comitetului Geologic, Ministerului Minelor, Ministerului Petrolului și celorlalte ministere interesate să ia măsurile necesare pentru a asigura prospectarea rezervelor și, mai cu seamă, buna valorificare a celor cunoscute.

În metalurgie, planul pe 1969 prevede sarcini importante; ele sînt ceva sub prevederile cincinalului — și aceasta se datorește întârzierii punerii în funcțiune a capacităților la Combinatul din Galați, precum și faptului că nu s-a acționat cu destulă fermitate pentru a se asigura folosirea mai bună a capacităților existente. Mă reier aici la oțeluri cit, mai cu seamă, la laminate, laminarea nu se face întotdeauna după un program bine studiat, care să asigure la timp profilele necesare economiei, continuă să se livreze profile de dimensiuni mai mari, se înregistrează încă consumuri ridicate de metal; după calculele Comitetului de Stat al Planificării, aceste pierderi se ridică la aproape 50.000 de tone de oțel în anul 1968. Considerăm de aceea că organizațiile de partid din combinatul metalurgic, primii secretari ai comitetelor județene trebuie să ia măsuri pentru a pune ordine în activitatea acestor întreprinderi, pentru a asigura buna gospodărire a metalului.

Unele cantități de oțeluri se produc și în întreprinderi ale Ministerului Construcțiilor de Mașini; totuși ponderea hotărâtoare o are industria metalurgică. De aceea, pe bună dreptate în proiectul de plan se subliniază necesitatea ca Ministerul Metalurgiei să lichideze rapid neajunsurile din activitatea sa.

S-a vorbit mult în cadrul plenarei despre construcțiile de mașini; proiectul de plan pune sarcini mari în fața acestei importante ramuri a industriei noastre socialiste. Industria constructoare de mașini a crescut mult, se dezvoltă într-un ritm susținut; ca acoperă într-o măsură tot mai însemnată necesarul de utilaje și mașini. Dar, după cum am văzut, trebuie să împărțim încă destul de multe mașini. Fiește, niciodată — și asta trebuie să ne fie clar — nu vom reuși și nici nu ne propunem să producem totul în țară. Nimeni, nici o țară nu poate realiza acest lucru. La acele utilaje și mașini pe care ne-am angajat însă să le producem, și pentru care avem capacități chiar pentru a exporta, ne aflăm încă la un

(Continuare în pag. a II-a)

„Terezianul” și-a schimbat înfățișarea

Pe coordonatele hărniciei

Iprofil „Republica” Sibiu și-a trimis, de multă vreme, ambasadorii vredniciei colective dincolo de granițele țării. Mobila executată aici, în mare parte pentru export, le-a fost bun vestitor al hărniciei și priceperii. Dovada? Inexistența refuzurilor de calitate. Și, nu poate fi altfel dacă privești, bunăoară, mințile celor de la finisaj mîngîind lucioasele suprafețe ale bufetului din componența bucătăriei cu nume dăfin — „Dafin”. Dacă urmărești pe comunistul George Lutz, în al cărui ochi s-au strîns, parcă, grija și responsabilitatea pentru cartea de vizită a înfrîngerii, pentru eforturile tuturor spre mai frumos, mai competitiv.

„Nu sintem o unitate în care să fie prezent acel masiv sentiment al colosului industrial. Nu vă putem vorbi nici de excepționale fapte de eroism — ne mărturisea Traian Ștefan, șeful secției a III-a. Avem, și, aceasta e mîndria noastră, un colectiv hărnic care s-a situat lună de lună pe coordonata realizării. Ca orîndine în frunte sînt todeauna comunistii și, printre aceștia, vrednicia celor doi e pilduitoare.”

„Faptul că, lună de lună, realizările lor ating 120—130 la sută, este un indiciu al dragostei de muncă, la fel cum necurmatul lor prezent în același loc de muncă vorbește de sudura sufletească ce s-a statornicit între ei și colectivul în care lucrează, între ei și realitățile unității — ne spune Aurel Pirlianu, secretarul biroului de partid. Priviți pe Lutz ocupîndu-se de cei doi elevi a căror pregătire o are în grija și veți vedea grija comunistului pentru tovarășul care va pune, mine umărul alături de el. Urmăriți-l pe Munteanu, venind zilnic cu o punctualitate matematică, la serviciu, pregătindu-și locul de muncă în așa fel ca, încă din primele minute, orice pierdere de vreme să fie exclusă.”

Privesc frumosele „Dafin”, cuiele „TIA”, mesele „Regent”, îmi aduc aminte că vor cutreiera meridianele pentru a face mai frumoase căminele în U.R.S.S., pe meleagurile Albionului, în țara surzătoarelor lălele, ori în locurile în care ceardășul este atât de îndrăgît, și sentimentul vredniciei nucleului de comunisti, a colectivului de aici îmi apare ca a vînd alte dimensiuni, alte nuanțe vînd care, Modesti pînă la negarea oricărei contribuții „de seamă”, comunistii cu care am stat de vorbă, fie că o vorba de Dumitru Munteanu, George Lutz, Aurel Pirlianu, de Mihai Krampus, nu au, nici în privirea deschisă, sinceră, nici în franchețea vorbei ori a gestului, nimic care să izbească prin singularitate. Și parcă mi-e greu să cred ceea ce mi s-a spus: Traian Ștefan, conducîndu-ne prin halele spațioase, cu atmosfera

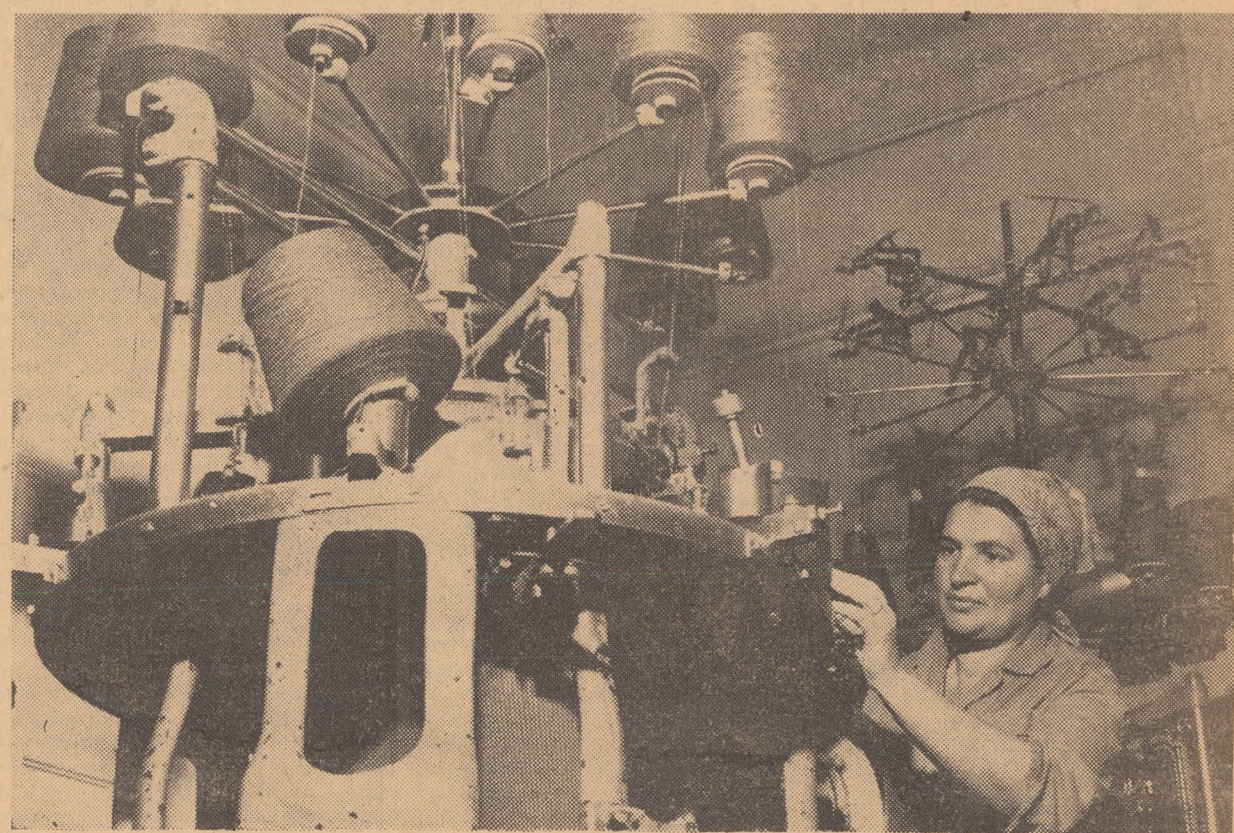
Cu planul anual îndeplinit

Ziua de 16 decembrie a. c. pentru hărnicul colectiv al Întreprinderii de mezeluri și conserve de carne Sibiu a constituit data cînd s-a înregistrat un succes remarcabil: îndeplinirea sarcinilor anuale ale planului de producție. Pînă la data respectivă, pe linia celorlalte indicatori, la sarcina producției marfă vîndută și încasată s-a înregistrat o depășire de 4,1 la sută, iar la beneficiu de 16 la sută.

În perioada ce a mai rămas din an vor fi date suplimentar 125 tone preparate carne, 130 tone conserve de carne. Producția globală suplimentară va însuma 8,6 milioane lei, producția marfă vîndută și încasată de 12,5 milioane lei, iar beneficiile circa 2,5 milioane lei.

Realizarea planului pe anul în curs constituie premisele recerii în bune condiții la îndeplinirea sarcinilor pe 1969 — cel de-al patrulea an al cincinalului — la ridicarea permanentă a eficienței economice a întreprinderii.

VICTOR DOMȘA

Printre frunzele secției tricotate a fabricii „Drapelul roșu”, își înscrie numele și Magdalena Alămoarean, realizînd pe mașini circulare de tricotat cu diametru mare, tricot metraj pentru pulovere bărbătești, de damă și copii

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU la plenara C.C. al P.C.R. din 16-17 decembrie

(Urmare din pag. 1)

nivel scăzut de integrare — adică de producere a utilitatilor în totalitatea sa. Importăm din păcate uneori partea cea mai costisitoare — aparatura, mecanica fină — deoarece am început cu producerea părții brute a utilajelor. Eforturile noastre, a tuturor, să scurăm cât mai mult timpul de asimilare a producerii utilajelor în totalitatea lor. În acest scop se și acordă Ministerului Construcțiilor de Mașini investiții mari. Sînt în curs de construcție o serie de întreprinderi de înaltă tehnicitate, menite să rezolve nu numai problema construirii mașinilor, dar și a fabricării materialelor, a oțelurilor fine, aliate, pentru că, să ne fie limpede, chiar dacă avem capacitățile de producție, nu am putea produce dacă ne-ar lipsi materialele necesare. Este un întreg proces — și trebuie să înțelegem că avem datoria să scurăm cât mai mult acest proces.

Nu există astăzi județ unde să nu avem o întreprindere, mai mare sau mai mică, constructoare de mașini. Este necesar să luăm măsuri pentru a urgența dezvoltarea construcțiilor de mașini, pentru a însuși și a produce în țară cea mai mare parte din aparatura și utilajele de înaltă tehnicitate — aceasta este singura cale de creștere a eficienței acestui important sector economic. După cum ai văzut, în perioada 1966—1969 s-au dat în plus pentru investiții în acest sector aproape 4 miliarde de lei. Aceasta are drept scop să creăm condiții pentru a produce cât mai mult, renunțând la importuri din străinătate pentru produsele ce le putem produce în țară. În programul pe anul 1969 s-a scos de la import utilaj în valoare de 400 milioane lei-valută, stabilindu-se ca acesta să fie produs în țară. De asemenea, s-a pus problema să trecem în întregime la producerea în țară a liniei de 150.000 de tone pentru îngrășăminte chimice — linie pe care o avem în curs de însușire. Avem posibilitatea ca altă în actualul cincinal, dar mai cu seamă în cincinalul următor, să renunțăm complet la importuri în acest domeniu.

Problema dezvoltării construcțiilor de mașini a fost înscrisă în directivele Congresului al IX-lea și dezvoltată într-un șir de programe speciale pentru ramura respectivă; ea stă în atenția Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a guvernului, și este necesar ca și comitetele județene de partid să-i acorde mai multă atenție pentru a urgența îndeplinirea programului pe care ni l-am propus.

Considerăm că măsurile luate în domeniul construcțiilor de mașini creează condiții ca programul prevăzut pentru 1969 să fie realizat; este necesar însă ca și celelalte ministere care produc mașini — cum este Ministerul Industriei Ușoare care are câteva uzine și care produce utilaje foarte bune pentru nevoile acestei ramuri — să acorde atenție folosirii deplină a capacităților de care dispun. Dispunem în prezent în construcția de mașini de o bază temeinică, care ne dă posibilitatea să ne punem și să rezolvăm probleme de înaltă tehnicitate, să renunțăm treptat la o serie de importuri de mașini și utilaje. Se cere însă ministrilor și comitetelor județene de partid să nu lase această sarcină numai pe seama Ministerului Construcțiilor de Mașini. Ministerele care au atelare de piese de schimb — unele au chiar adevărate uzine, mai bune decât ale Industriei Construcțiilor de Mașini — trebuie să ia măsuri pentru a folosi în întregime capacitățile și forța de muncă de care dispun, să aducă o contribuție cât mai activă la îndeplinirea sarcinilor stabilite în domeniul construcțiilor de mașini. Avem convingerea că vom reuși să realizăm cu succes acest program.

Nu aș dori să vorbesc prea mult de industria chimică. În plenară s-a vorbit despre acest sector, s-au făcut unele critici la adresa ministerului. Ceea ce este prevăzut în planul pe 1969 pentru chimie este posibil de realizat; există chiar premise ca în domeniul îngrășămintelor, Ministerul Industriei Chimice, să poată face o surpriză Consiliului Superior al Agriculturii, dîndu-i unele cantități de îngrășăminte în plus. Există această posibilitate și dacă tovarășii din industria chimică vor realiza măsurile care s-au stabilit, ea se poate transforma în realitate.

Nu doresc să mă ocup amănunțit de problemele industriei lemnului. Aș vrea însă să atrag atenția primilor secretari și miniștrilor că în planul pe 1969 s-a considerat necesar să se reducă, față de propunerile inițiale, planul de tăiere pentru a asigura o exploatare mai rațională a fondului nostru forestier. Ținînd seama de această reducere și de faptul că în 1970 va avea loc o nouă restrîngere a exploatării forestiere, ministerele, comitetele județene de partid vor trebui să ia măsurile necesare pentru întocuirea lemnului nu privește numai actualul plan cincinal ci și cincinalul următor, dezvoltarea în perspectivă a acestui ramur, a întregii economii naționale. Și anul viitor va trebui să mergem pe aceeași linie, pentru că așa ne dictează interesele generale ale țării. Consider că Ministerul Economiei Forestiere are capacitatea să realizeze planul care îi revine în 1969.

Probleme mai serioase sînt, după părerea mea, în industria alimenta-

ră. Și în această ramură planul s-a realizat în ansamblu, cu unele minusuri la cîteva produse, avem însă rămîneri în urmă în valorificarea produselor alimentare — în special în producția de conserve, produse lactate și carne. Exportăm unele produse alimentare în mod nerentabil, tocmai pentru că nu s-a acordat în treaga atenție prelucrării superioare a materiei prime. Fabricile de conserve nu au lucrat din plin în 1968, iar unele dintre ele, deși termenul de punere în producție a expirat de doi ani, nu lucrează nici acum cu toată capacitatea. În general, în industria alimentară, cu toate rezultatele obținute, există încă lipsuri serioase datorită faptului că multă vreme nu s-a acordat atenția cuvenită dezvoltării acestei ramuri. Tocmai de aceea, în acest plan se prevăd investiții suplimentare în industria alimentară. S-a pus problema elaborării unui program special de valorificare superioară a materiei prime alimentare, altă pentru nevoile interne, cit și pentru asigurarea unui export maritabil. Cred că plenara va fi de acord să cerem tovarășilor care lucrează în acest sector să ia toate măsurile ca încă în cursul anului viitor să se înregistreze o îmbunătățire substanțială în activitatea industriei noastre alimentare. Sînt de acord că în acest sector trebuie pusă mai multă ordine și în ce privește folosirea rațională a producției de lapte. Va trebui înlocuit un program special prin care să punem capăt transportului nerățional de lapte dintr-un județ în altul. Cu investiții simple, cu utilaje produse în țară, să rezolvăm mai bine, începînd cu anul viitor și continuînd în următorii ani, problemele acestei ramuri foarte importante a industriei noastre.

Nu doresc să vorbesc prea mult despre industria ușoară; aici s-a lucrat bine, cu rezultate satisfăcătoare. Programul stabilit a fost realizat și depășit, calitatea producției s-a îmbunătățit — deși mai sînt și aici lipsuri. Țin să subliniez că industria ușoară poate fi dată ca exemplu de felul cum se ocupă pentru folosirea cit mai completă a capacităților de producție. Rezultatele bune din industria ușoară arată că greutățile — de orice natură — pot fi învinse dacă se organizează bine munca, dacă se conduce cu pricepere, cu suflet, sectorul încredințat. Sînt convins că prevederile de plan ce revin industriei ușoare vor fi nu numai realizate dar și depășite, dîndu-se astfel pentru fondul pieții o cantitate mai mare de produse în sortimente cit mai variate.

În ce privește agricultura, rezultatele obținute în primii trei ani ai cincinalului sînt bune; prevederile planului se realizează, cu toată seceta din acest an. În ramura zootehnică avem numărul de animale prevăzut, ba chiar putem spune că la unele specii am ajuns la nivelul stabilit în plan pentru 1970. Deci, s-ar putea spune că lucrările merg bine. În aprecierea rezultatelor trebuie să avem însă în vedere că în acest sector Congresul al IX-lea a prevăzut sarcini ceva mai modeste și că, pe parcurs s-au luat o serie de măsuri suplimentare pentru sporirea producției agricole.

În ce privește anul 1969, cred că există posibilități să se realizeze producția de grâu și de porumb înscrisă în plan. Dacă se vor exercita în cele mai bune condiții lucrările agricole, așa cum recomandă știința agricolă, se va putea obține chiar mai mult decît se prevede în plan. Rezultatele obținute în condițiile de secetă ale acestui an sînt concludente în această privință; există cooperativive unde s-au făcut arături de bună calitate și s-au executat toate muncile la timp și care au obținut 3.000 kg la porumb, și cooperativive unde pentru aceste lucrări nu s-au făcut la vreme s-au obținut 900—1.000 kg la hectar. Fiecare dintre noi cunoaște asemenea exemple care arată că totul depinde de executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole. Anul acesta vom avea mai mult îngrășăminte, vom avea o suprafață mai mare irigată — și toate acestea trebuie să se reflecte în producția suplimentară.

O problemă importantă care consider că trebuie subliniată în cadrul plenerii noastre este aceea a creșterii animalelor și păsărilor. Pentru a îmbunătăți aprovizionarea cu carne, lapte, ouă, va trebui să ne ocupăm serios de creșterea efectivelor de bovine, porci, păsări. Va trebui să luăm măsuri pentru a asigura creșterea în greutate a animalelor prevăzute pentru tăiere; dacă la numărul total de bovine și porcine care se sacrifică într-un an — am realiza numai cîte 10 kilograme în plus pe cap de animal, s-ar obține un spor de producție de 30.000 tone carne. Aceasta ne-ar permite să îmbunătățim aprovizionarea populației și a industriei alimentare și ne-ar da și posibilitatea de a exporta. Avem rezerve mari în această privință, și fac apel la primii secretari ai comitetelor județene, la toți lucrătorii din agricultură, să depună eforturi pentru a organiza și dezvolta cit mai intens creșterea și îngrășarea animalelor în cooperativive, în întreprinderile agricole de stat, în gospodăriile individuale. Cred că trebuie să criticăm faptul că Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Cooperativelor Agricole au neglijat sporirea efectivelor de animale în cooperativive și chiar în întreprinderile agricole de stat. În sectorul de stat, creșterea efectivelor de animale realizată în primii trei ani ai cincinalului este relativ mică, și de aceea s-a prevăzut pentru 1969 o creștere mai ac-

centuală —, dar tot mică în raport cu posibilitățile.

Pentru 1970 va trebui să facem un efort și mai mare. Comitetele județene de partid, organele agricole trebuie să asigure condițiile necesare pentru sporirea efectivelor de porci, îndeosebi de scroafe, precum și a celor de vaci și păsări, unde se poate realiza un progres rapid. Avem experiență în această privință — și mulți dintre dumneavoastră își aduc aminte de perioada cînd am terminat cooperativizarea și cînd într-un an și jumătate am ridicat foarte mult cifra efectivelor de animale. Printr-o largă mobilizare a forțelor, prin muncă voluntară s-au făcut atunci construcții bune și ieftine fără multe investiții, s-au găsit mijloace să se cumpere animale cu credite minime. Trebuie să dezvoltăm această experiență, să facem eforturi mai serioase în cooperativive pentru creșterea efectivelor de animale — a ceea ce sînt și o cale de creștere substanțială a veniturilor țărănilor.

S-a stabilit prin statut ca în cooperativive agricole de producție 18—25 la sută din venituri să se consacre acumulării, întăririi economice a cooperativelor. Unde se duc banii aceștia nu prea se vede. Comitetul de Stat al Planificării trebuie să exercite un control atît în acest domeniu, pentru a vedea cum se investesc aceste fonduri, pentru a ajuta la buna orientare a investițiilor. Cooperativive reușesc mai de țărani; multe au în frunte președinți buni, dar trebuie să avem în vedere că una era gospodăria a 3 hectare și alta este administrarea a 3.000, 4.000 sau 5.000 de hectare, gestionarea a mai multor milioane de lei. Este necesar ca atît Comitetul de Stat al Planificării, cit și Uniunea Națională a Cooperativelor și Consiliul Superior al Agriculturii să acorde un sprijin mai eficace cooperativelor în folosirea mijloacelor materiale și umane, în organizarea producției, în gospodărirea averii de care dispun atît în interesul general al economiei cit și al bunăstării țărănimii. Trebuie pusă mai multă ordine în acest sector foarte important al economiei noastre, acționînd cu hotărîre pentru dezvoltarea și buna folosire a bazei materiale a agriculturii cooperativiste.

Aș vrea să mă refer pe scurt și la problema pomiculturii și viticulturii. Am investit mult în acest domeniu, am dat credite pe 10—12 ani. Dar sînt zone unde vîile și pomii sînt neîngrijiiți. Deși a trecut perioada cînd trebuiau să intre pe rod, unele livezi și vii nu au început să producă. Eu rog pe tovarășii care lucrează în agricultură, precum și pe primii secretari ai comitetelor județene să acorde o deosebită atenție acestei probleme. Uniunea și Direcția Agricolă Județeană au un aparat destul de mare, de aproximativ 100 de oameni la un loc, și în fiecare cooperativă avem cîte un inginer agronom plătit de stat — deci reprezentant al statului, funcționar de stat care trebuie să răspundă de aplicarea politicilor statului în agricultură. Și președintele cooperativei e obligat prin statut și prin lege să execute dispozițiile consiliului popular județean, ale Consiliului Superior al Agriculturii. Mi se pare însă că tovarășii care conduc aceste sectoare preferă să lucreze cu circuli în loc să deslășoare o muncă organizatorică, o conducere concretă.

Uneori intrizierile în efectuarea lucrărilor agricole se justifică prin starea nefavorabilă a timpului. Trebuie oare un timp special pentru a efectua lucrările agricole? Munca agricolă trebuie făcută în condițiile oferite de natură și pe care noi nu le stăpînim încă. Dacă o să așteptăm întotdeauna condițiile cele mai optime, nu o să facem o agricultură avansată, intensivă, cu producție stabilă. Și trebuie să spunem că în anul 1968 au fost decidenți în agricultură din acest punct de vedere, deși condițiile climatice ne obligau să lucrăm mai bine. Aș ruga să se tragă toate învățămintele din lipsurile pe care le-am avut în acest an, să luăm măsuri pentru a pune ordine în sectorul agricol, începînd de sus pînă jos. Agricultura trebuie să se încadreze în programul economic general. Trebuie să respectăm interesele de grup, cooperatiste, dar trebuie să acordăm totodată o deosebită atenție intereselor generale ale economiei, ale societății noastre, de care depinde pînă la urmă bunăstarea fiecărui cetățean.

Problema folosirii fondului funciar trebuie, de asemenea, judecată cu toată răspunderea și trebuie să luăm cele mai serioase măsuri pentru a pune capăt risipei, pentru a aplica riguros legea privind conservarea terenului agricol. Din 1960 pînă acum, prin planurile de îndiguit, în fiecare an ni s-au promis zeci de mii de hectare, iar cînd facem bilanțul apare nu o majorare, ci o diminuare a suprafeței agricole. Eu rog pe primii secretari și pe tovarășii care lucrează în agricultură să acorde toată atenția acestei probleme, să ia măsuri pentru punerea în producție a întregii suprafețe, pentru a nu mai admite nicîi cea mai mică risipă a suprafeței agricole.

Sînt deficiențe și în acțiunea de irigație. Deși ni se dau toate asigurările că planul va fi îndeplinit pînă în 1970, totuși au rămas numai doi ani și avem încă 400.000 de hectare de realizat, dintre care cea mai mare parte aparținînd sectorului de stat. Rog pe tovarășii care lucrează în acest sector să acorde cea mai mare atenție măsurilor pentru îndeplinirea programului de irigații. Primii secretari să analizeze posibilitățile de in-

tensificare a lucrărilor de irigații, cu măsuri necostisitoare, în cooperativive agricole. Este necesar să facem totul pentru a realiza în întregime irigațiile prevăzute în plan.

O problemă asupra căreia s-au făcut referiri în plenară este problema legumiculturii. Acum un an s-a înlocuit un nou program pentru dezvoltarea acestui sector, alocîndu-se aproximativ 400 de milioane lei și materiale necesare. Este adevărat că, deși a fost secetă, agricultura a reușit să asigure legumile necesare, livrînd, prin fondul central, cu 30 la sută mai mult decît în 1967. Este o creștere bună, dar o cantitate importantă de legume populația a cumpărat-o din sectorul particular. Producțiile de legume puteau fi mai mari dacă se luau măsuri de asigurare a apei. S-a resimțit totodată lipsa semințelor. Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să ia măsuri pentru a nu lăsa la voia întâmplării problema, deosebit de importantă a semințelor. Institutul de cercetări de specialitate trebuie să devină producător de sămînță pentru legumicultură. Este necesar să punem hotărîri în aplicare măsurile stabilite pentru ca în cîțiva ani să rezolvăm definitiv problema asigurării semințelor și legumelor. Eu aș ruga pe tovarășii prim secretari să se preocupe cu atenție de asigurarea suprafețelor prevăzute pentru legumicultură.

Am insistat mai mult asupra agriculturii deoarece consider că aceasta ridică probleme deosebit de serioase; ele și-au găsit numai în parte rezolvarea și de aceea necesită încă o muncă serioasă, zilnică, neîntreruptă. Trebuie să îmbunătățim și munca organizațiilor de partid de la sate. În fabrică toată lumea știe că secretarul de partid, comunistul, se ocupă în primul rînd de producție; în sat, de asemenea, comunistul, secretarul de partid, trebuie să acorde principala atenție producției agricole. Problema centrală la sate este producția agricolă și trebuie să judecăm munca secretarului comunal, a organizației de partid, a tuturor comunistilor, în raport cu rezultatele obținute în creșterea producției agricole.

Se știe că s-au făcut pași însemnați în îmbunătățirea activității întreprinderilor agricole de stat, însă mai avem multe de făcut în acest sector. Avem încă un personal prea numeros; am discutat în primăvară efectul unelor experimentări — nu știu la ce rezultate s-a ajuns, pentru că tovarășii de la Departamentul I.A.S. le trebuie cam mult pentru experimentare — pentru a reduce personalul din întreprinderile de stat. Nu mai așa se poate asigura creșterea productivității muncii și ieftinirea produselor, se poate pune ordinea necesară în întreprinderile agricole de stat. Aș dori, de asemenea, să subliniez că problema disciplinelor și activității organizatorice lasă de dorit și în unele cooperative agricole de producție. În primul rînd este necesar să se ia măsuri hotărîre pentru respectarea fermă a obligațiilor asumate de cooperative în contractele încheiate cu statul, pentru livrarea integrală a producției destinate fondului central.

S-au ridicat și unele probleme cu privire la transporturi, care merită să fie analizate. Este necesar să găsim soluții pentru organizarea mai bună a transportului auto; va trebui ca în cel mai scurt timp să-l substituim organelor județene. Nu vreau să mă opresc special asupra activității din cooperativă și industria locală, deoarece problemele ridicate pentru celelalte sectoare sînt valabile în bună măsură și pentru aceste domenii.

Aș dori să insist puțin asupra problemei investițiilor. Avem prevăzut pentru anul viitor un volum de investiții de 63,3 miliarde, cu o depășire de 3,1 miliarde față de cincinal. Cu toate măsurile luate, trebuie spus însă că ponderea cheltuielilor pentru construcții-montaj în totalul investițiilor continuă să fie foarte mare; alt ministru cit și primii secretari trebuie să acționeze mai energic în scopul reducerii ponderii acestor cheltuieli. Facem încă construcții scumpe, supradimensionate. Cred că ușor putem asigura o reducere a cheltuielilor pe această cale de 10—15 la sută, fără să se afecteze realizarea planului de investiții. Aceasta ne-ar aduce economii și de materiale, și de bani, și de forță de muncă pe care le putem utiliza în alte domenii de activitate; în definitiv, nu clădirea, ci utilajele determină creșterea producției. Noi am dezbătut cu fiecare ministru în parte aceste probleme, dar rog și pe primii secretari să examineze fiecare acțiune în mod concret, să manifeste mai multă exigență, să adopte măsuri mai ferme pentru îndeplinirea sarcinii de a reduce ponderea cheltuielilor pentru construcții-montaj.

O altă problemă importantă legată de realizarea investițiilor este punerea la timp în producție a noilor capacități. Deși s-a redus durata de punere în funcțiune, ea continuă să fie mare, depășînd uneori 2—3 ani și chiar și la capacități care — printr-o mai bună concentrare a mijloacelor și cadrelor — ar putea fi terminate în 1—2 ani. Anul acesta trebuie să acționăm intens pentru a scurta durata de execuție a investițiilor.

Printre problemele deosebite de importante ale activității noastre economice este, de asemenea, aceea a realizării la timp a parametrilor proiectați și folosirii deplină a utilajelor. În cursul anului 1969 trebuie să lichidăm situația existentă astăzi, cînd un mare număr de mașini stau

nefolosite. Această stare de lucruri este de neamîs și — deși o discutăm de ani de zile — se acționează încă foarte timid pentru remedierea ei. În curînd vor fi luate o serie de măsuri, printre care scurtarea termenelor de amortizare, cu scopul de a impulsiona folosirea mai eficientă a fondurilor fixe, de a asigura o rotație mai rapidă a mijloacelor materiale, de a spori eficiența activității noastre economice. Eu aș ruga pe primii secretari ca în acest domeniu să fie neierțători, să nu admită nimănu nici un fel de justificare; numai acționînd cu hotărîre pentru buna folosire a mijloacelor materiale vom putea obține rezultatele pe care le dorim în dezvoltarea societății noastre socialiste.

În dezbateri s-au făcut o serie de remarcî critice cu privire la eficiența cercetării științifice. Doresc să subliniez că orientarea dată încă de congresul partidului de a lega mai strîns cercetarea cu producția s-a realizat încet; din păcate la unii cercetători există încă rețineri, sau mai bine zis un fel de teamă de producție, de confruntare cu realitatea. Cercetarea științifică trebuie să fie mai strîns legată cu producția; scopul ei este de a fi cit mai utile aplicată în practică. Dacă unele țări avansate realizează o înaltă dezvoltare economică, aceasta se datorează tocmai faptului că asigură introducerea rapidă a descoperirilor științifice în producție. Cînd — cercetare de laborator, stație pilot, producție industrială — trebuie să fie cit mai scurt; cu cit acest ciclu este mai mic, cu atît este mai mare eficiența cercetării. Noi spunem că cercetarea reprezintă o forță materială de producție; dar poate fi astfel denumită cercetarea care durează 10 ani de zile pînă să obțină un nou produs, sau care, uneori, nu se soldează cu nimic? Este evident că în asemenea condiții, cercetarea științifică nu poate avea eficiența necesară.

Iată de ce trebuie să înțelegem — și aplez și la membrii Comitetului Central care lucrează în domeniul cercetării științifice — că este necesar să acționăm cu hotărîre pentru a realiza o colitură în domeniul legării cercetării științifice de practică. Programul prezentat plenerii este un început modest, aș putea spune, dar care marchează totuși cercetarea de a asigura ca rezultatul cercetării să fie cit mai util valorificat în producție. Va trebui să dezvoltăm și să finanțăm acele cercetări care sînt duze pînă la capăt; nu avem nevoie doar de cercetări care se încheie prin procese verbale, în care se obțin numai rezultate de laborator. Cercetarea se poate considera încheiată numai în momentul cînd se transferă întreprinderilor, cînd — cu concursul cercetătorilor — se materializează în producție. Orice activitate omenască ce nu produce nimic util societății este fără valoare; tot astfel și cercetarea fără finalitate — indiferent de cine este întreprinsă și de scopul în care se realizează — neavînd valoare nu poate fi finanțată.

Trebuie să așezăm mai ferm cercetarea pe baze economice, contractuale. Desigur, nu mă refer aici la istorie, la filozofie, deși și acolo trebuie să știm ce probleme se studiază, ce teme se abordează; am în vedere în special cercetarea în domeniul științelor tehnice, chimice, biologice, care sînt direct legate de producție și unde însăși cercetarea fundamentală se dezvoltă foarte tocmai pentru a servi cercetării aplicative. În acest spirit doriș să se acționeze în organizarea activității de cercetare și aș ruga pe tovarășii care lucrează în acest sector, mai ales pe cei care sînt membri ai Comitetului Central, să acorde sprijinul lor activ acestei acțiuni. Trebuie să schimbăm mentalitatea acumulată în decursul timpului cu activitatea de cercetare se poate reduce la publicarea de studii în reviste sau prezentarea de referate la congrese științifice internaționale și interne. Ca în toate domeniile, și omul de știință trebuie apreciat și remunerat nu după titlul pe care îl posedă, ci după rezultatele efective dobîndite în muncă și; aceasta corespunde pe deplin principiilor eticei noastre socialiste.

Trebuie să spunem, tovarășii, că țara noastră dispune în sfera științei de forțe umane remarcabile, că avem cercetători și savanți de seamă, care pot aduce o contribuție de preț la progresul general al economiei, al întregii societăți. Este necesar ca toate aceste forțe să fie bine organizate, concentrate spre direcții esențiale, ca rodul muncii și creației lor să-și găsească o rapidă și eficientă aplicare în practică. Din păcate în această privință se manifestă încă deficiențe. Ministerele poartă în mare parte răspunderea pentru neintroducerea în producție a rezultatelor care s-au obținut pînă acum. Pentru că, totuși, dintr-o recentă analiză a rezultatelor avem circa 140 de teme de cercetare, pe care le putem aplica în producție, probleme soluționate nu acum o lună, ci unele cu 10 ani în urmă; unde au fost ministerele și alte organe centrale, Consiliul Național, Comitetul de Stat al Planificării, de ce au ignorat această valoroasă sursă de câștiguri pentru economia națională, pentru societatea noastră? Ele au datorat să se ocupe îndeaproape de valorificarea acestor rezultate. Comitetele județene care au teritoriul lor instituit de cercetare, de învățămînt, laboratoare, trebuie, de asemenea, să acorde mai multă atenție acestor domenii de activitate, utilizării în economie

a rezultatelor cercetării. Cred că este bună propunerea făcută aici ca în viitor activitatea de cercetare să fie ogîndită în plan și să fie raportată atît Marii Adunări Naționale cit și plenerii Comitetului Central, ca în oricare alt sector de muncă.

În plenară s-a vorbit, de asemenea, de comerțul exterior. Cred că ați reținut din materiale că această activitate s-a deslășurat într-un ritm destul de bun, că a crescut amploarea comerțului nostru exterior. S-au luat măsuri pentru organizarea mai bună a acestui sector. Totuși trebuie să arăt că se menține încă tendința de a apela ușor la importuri și consider că avem posibilități mari de a reduce, chiar în 1969, importurile la o serie de materiale și piese de schimb. Trebuie totodată să ne preocupăm de a asigura exporturile prevăzute și chiar de a le spori. Și nu este vorba numai de a exporta cantitatea de produse stabilită; o deosebită importanță are problema eficienței comerțului nostru exterior. Realitatea este, tovarășii, că valorificăm încă cu slabă eficiență unele produse.

Cu o prelucrare suplimentară am putea mări mult valoarea exporturilor și va trebui să ne îndreptăm atenția în această direcție, pentru a crește continuu eficiența comerțului exterior, pentru a crea condiții de echilibrare a balanței. Sînt însă și deficiențe de altă natură, deficiențe ale organizațiilor de comerț exterior, care nu întotdeauna se preocupă să valorifice cit mai bine și să caute să cumpere cit mai avantajos; lupla aceasta pentru a cumpăra ieftin și a vinde cu preț bun nu a intrat încă în spiritul, în singele fiecărei organizații economice, al fiecărui lucrător din comerțul exterior.

Doresc să atrag atenția primilor secretari ai comitetelor județene care pe teritoriul lor unități economice ce produc pentru export să se ocupe cu toată seriozitatea de această problemă, să urmărească îndeaproape felul în care se vind produsele respective în străinătate. Va trebui să schimbăm sistemul actual, astfel ca situația financiară a întreprinderilor producătoare pentru export să ogîndescă mai direct și rezultatele comerțului exterior. De asemenea, va trebui să luăm măsuri pentru o stabilire mai judicioasă a prețurilor interne la produsele destinate exportului; această problemă va trebui să fie rezolvată de Consiliul de Miniștri. Astăzi, pe întreprinderea producătoare nu o interesează ce se face cu produsul ei la comerțul exterior. Va trebui să legăm mai strîns producătorii de desfacerea marfurilor, astfel încît venitul lor să depîndă direct de felul în care au valorificat marfa. Sigur, va trebui să ne gîndim și la întărirea mijloacelor de control în acest domeniu, pentru ca problemele valorificării, inclusiv stabilirea prețurilor să nu mai fie lăsate la latitudinea fiecăruia. Necesitatea întăririi controlului asupra stabilității prețurilor a fost dovedită de experiența anului acesta. Este cunoscut că în stabilirea prețurilor la legume și fructe s-a lărgit competența consiliilor populare, a Consiliului Superior al Agriculturii și a Comitetului pentru Prețuri. Aceste organe au mers însă pe linia majorării prețurilor la producătorii, ceea ce s-a răstîrnit asupra eficienței exportului, precum și asupra prețurilor cu amănuntul. În aceeași privință o lipsă mare are Comitetul pentru Prețuri, care avea dreptul și obligația să controleze modul de stabilire a prețurilor. Și consiliile populare au aprobat cu ușurință majorarea prețurilor la legume și fructe.

În alte sectoare avem o mai bună politică de prețuri; se știe că o parte din producția bunurilor de consum se stabilește prin plan, la prețuri mici, care să asigure populației cu venituri mai restrînse posibilitatea să se aprovizioneze în condiții bune. Chiar și în cazul cînd am fost nevoiți să luăm măsuri de majorare a unor prețuri și tarife, determinate de necesitatea acoperirii cheltuielilor, s-a avut în vedere ca populația care realizează venitul mai mic să fie compensată în mod corespunzător. Astfel, au fost acordate indemnizații celor cu salarii mici pentru plata chiriei și combustibilului. În același scop s-a luat măsura ca acțiunea de îmbunătățire a salariizării, prevăzută a începe în 1968, să înceapă de fapt din 1967, cînd peste un milion de oameni, îndeosebi din cei cu venituri mici, au beneficiat de mărirea salariului. Ca urmare a îmbunătățirii salariizării, în primii trei ani ai cincinalului salariul real a crescut cu 9,5 la sută.

Pe baza dezvoltării continue a economiei, în anul viitor se vor înregistra noi creșteri ale nivelului de trai al populației de la orașe și sate, salisacerea în condiții mai bune a cerințelor lor materiale și spirituale. Pentru 1969 sînt prevăzute sporuri de salarii însumînd 4 miliarde lei, ceea ce va asigura o creștere de 5,1 la sută a salariului real. Începînd din luna ianuarie 1969, acțiunea de majorare a salariilor se va aplica corpului didactic — care va primi în medie un spor de circa 19 la sută, bineînțeles diferențiat pe grade de învățămînt; urmează, de asemenea, să se treacă în mod esalonat la majorarea salariilor lucrătorilor din toate ramurile economiei naționale, începînd cu industria alimentară și din alte ramuri în care se realizează salarii medii mai scăzute. În cursul anului viitor se va realiza de fapt generalizarea îmbunătățirii salariizării. Totodată, în 1969 vor spori

și veniturile bănești ale țărănimii, destinate consumului, cu aproximativ 6 la sută.

O altă problemă asupra căreia aș vrea să mă opresc este aceea a noilor reglementări a impozitului agricol. În prezent noi cheltuiem de la bugetul statului 5.430 milioane lei pentru acțiunile social-economice și gospodărești de la comune, din care 1.240 milioane lei pentru lucrările de combatere a dăunătorilor și epizootilor în agricultură, precum și pentru alte acțiuni agro-zoo-veterinare, 500 milioane lei pentru drumuri comunale și lucrări edilitar-gospodărești, 930 milioane lei pentru sănătate, 2.435 milioane lei pentru învățămînt, cultură și artă și 320 milioane lei pentru întreținerea organelor comunale. Este cunoscut că în alte țări fiecare comună își are bugetul propriu și își acoperă cheltuielile numai din veniturile sale. La noi, înainte de 1955 impozitul agricol era de 1.600—1.750 milioane lei. Or, pornind de la faptul că în anul trecut impozitul agricol reprezenta doar cca. 47 la sută față de cel din 1955, ținînd seama de creșterea veniturilor țărănimii și de necesitatea așezării impozitului pe baze mai echitabile, s-au elaborat noi norme de stabilire a impozitelor, în funcție de veniturile agricole realizate, și nu de suprafața deținută, ca în prezent. Trebuie menționat că și în urma reasezării impozitului agricol, suma totală a acestuia va fi cu 400—500 milioane lei mai mică decît în 1955. Din analiza modului de repartizare a impozitului agricol rezultă că acesta scade cu mai mult de 50 la sută în 290 de cooperative, pînă la 50 la sută în 690 cooperative și pînă la 25 la sută în 1.060 cooperative. Deci, în peste 2.000 cooperative din 4.678 cite sînt în țara noastră, cooperatorii vor plăti un impozit mai mic decît în prezent. De asemenea, la 538 cooperative se va plăti același impozit, iar în 2.100 cooperative impozitul va fi creștet față de cel de azi. Desigur, chiar în cadrul aceleiași cooperative, unii vor plăti ceva mai mult, dar mulți cooperatori vor plăti mai puțin decît astăzi. Așezarea pe această bază a impozitului agricol este mult mai echitabilă, venind în avantajul cooperativelor cu venituri mai mici, îndeosebi al celor din zonele de deal și munte. Proiectul de lege privind reasezarea impozitului agricol a fost dezbătut în toate cooperativele, în adunări generale, și a fost apreciat ca fiind un sistem mai just, mai echilibrat, de participare a țărănilor la eforturile statului nostru pentru înflorirea vieții sociale a satelor, a întregii noastre țări.

În legătură cu aceasta se poate pune întrebarea dacă este mai bine să se perceapă impozitul direct de la cooperativ, și nu global de la cooperative, cum se proceda pînă acum. Sotocim că, după cum fiecare salariat, plătește impozit în raport cu câștigurile sale, tot așa fiecare țărănu trebuie să plătească statului un impozit corespunzător veniturilor pe care le realizează. Aceasta este legătura sa materială cu statul. În domeniul impozitelor, noi creasem un anumit în relațiile statului cu țărănimia și acesta nu a fost just. Fiecare cetățean trebuie să știe că nu are numai drepturi, ci și anumite obligații față de stat. Toți cetățenii patriei trebuie să știe că au datoria să contribuie la eforturile pentru dezvoltarea societății, pentru îmbunătățirea vieții generale, pentru apărarea țării. Sîntem un partid de guvernămînt, avem răspunderea conducerii țării și trebuie să arătăm deschi oamenilor realitatea; aceasta înseamnă a asigura participarea poporului la conducerea statului. Să explicăm poporului tot ce am făcut, tot ce mai trebuie să facem, toate măsurile pentru că numai așa ne va înțelege și ne va prețui!

Partidul și statul nostru acționează cu toată hotărîrea pentru a asigura creșterea nivelului de viață al întregului popor. Dacă ne referim doar la construcția de locuințe trebuie să arătăm că anul viitor vom face, în loc de 62.000 de apartamente, cit se prevăzuse în cincinal pentru 1969, aproape 90.000 de apartamente. O bună parte din acestea vor fi locuințe mai ieftine, unde chirile vor fi chiar sub cele dinainte de majorare; facem aceasta tocmai spre a asigura diferitelor categorii de oameni al muncii cu salarii mai reduse posibilități și condiții mai bune de locuit. În 1970 ne gîndim să construim 110.000—120.000 deși aceasta va cere un mare efort. Dar vrem, tocmai să rezolvăm cit mai repede problema locuințelor. Toate aceste măsuri ca: sporirea cheltuielilor social-culturale, care sînt mai mari decît cele prevăzute în cincinal cu 3,4 miliarde, numărul sport de apartamente, creșterea salariului real pînă în 1970 cu 20—25 la sută față de 1965, vor face să se realizeze cu succes sarcinile trasate de Congresul al IX-lea în domeniul ridicării nivelului de trai al poporului.

Aș dori să închei, tovarășii, subliniind încă o dată că proiectul planului de stat și proiectul de buget pe 1969 sînt în concordanță cu Directivele Congresului al IX-lea al partidului, corespund posibilităților noastre economice și asigură dezvoltarea ascendentă a economiei, creșterea nivelului de viață al poporului nostru. Îndeplinirea planului celuil de-al patrulea an al cincinalului va reprezenta o nouă treaptă pe drumul ascendent al poporului nostru spre prosperitate și progres, pe drumul înfloririi României socialiste.

LUCRĂRILE SESIUNII MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Expunerea asupra Proiectului de Lege

pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1969 prezentat de tovarășul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării

Lucrările celei de-a XII-a sesiuni a celei de-a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale au fost reluate miercuri dimineața în ședința plenară.

Acum, când în întreaga țară, se face bilanțul realizării rezultatelor obținute în anul care se încheie, marele sfat al țării se întrunește pentru a dezbate noile direcții de dezvoltare a României socialiste în viitorul an.

Potrivit principiilor sesiunilor deschise, în perioada de la prima ședință plenară, lucrările s-au desfășurat în comisi permanente, care au examinat proiectele de lege de pe ordinea de zi ale actualilor sesiuni, ce urmează a fi dezbătute și aprobate de forul suprem al țării.

La ora 10 sosesec în sala de ședințe conducătorii partidului și statului, care sînt întâmpinați cu vii și îndelungi aplauze de întreaga asistență.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaras, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florin Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu.

În loja din stînga se aflau membrii Consiliului de Stat.

Alături de deputați, la lucrările sesiunii, participă numeroși invitați: conducătorii ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, activiști de partid și de stat, personalități ale vieții economice, științifice și culturale.

În sala se află, de asemenea, șefii ai misiunilor diplomatice acreditate în țara noastră, precum și ziaristi români și corespondenți ai presei străine.

Lucrările sesiunii au fost deschise de președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, care în numele Biroului M.A.N., a supus aprobării deputaților pentru actuala ședință plenară a sesiunii următoare ordine de zi:

— Proiectul de Lege pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1969.

— Proiectul de Lege pentru adoptarea bugetului de stat pe anul 1969.

— Proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate ordinea de zi. Tîndu-se seama de strînsa legătură dintre planul de stat și bugetul de stat, Biroul Marii Adunări Naționale a propus, de asemenea, ca dezbaterile să privească aceste două proiecte de lege să se facă împreună, urmînd ca discuțiile să aibă loc separat pentru fiecare proiect de lege.

Propunerea a fost adoptată în unanimitate.

Întrîndu-se în ordinea de zi, tovarășul Maxim Berghianu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului de Stat al Planificării a prezentat expunerea la Proiectul de Lege pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1969.

În continuare, ministrul finanțelor, Virgil Pirvu, a făcut expunerea la Proiectul de Lege pentru adoptarea bugetului de stat pe anul 1969.

Deputatul Aurel Vijoli, președintele Comisiei economice-financiare a prezentat raportul acestei comisii și a celorlalte comisii permanente ale M.A.N. asupra proiectelor de lege în discuție.

A început apoi dezbaterile generale la proiectele de lege pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale și pentru adoptarea bugetului de stat pe anul 1969.

Au luat cuvîntul deputații: Neculai Agaci, director general al Combinatului siderurgic din Hunedoara, Virgil Cazacu, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Gheorghe Palos, prim-secretar al Comitetului județean Gorj al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Ion Creangă, rectorul Universității „A.I. Cuza” din Iași, Alexandru Sencovici, ministrul Industriei ușoare, Nicolae Mănescu, directorul general al Sistemului hidroenergetic și de navigație — Porțile de Fier, Mihai Ubornyi, vicepreședinte al Uniunii naționale a cooperativelor agricole de producție, Ioana Dincă, tehnician la Uzinele textile „7 Noiembrie” din Capitală, Matei Ghigiu, ministrul de construcții pentru industria chimică și rafinării, Ioan Brad, vicepreședinte al Comitetului de stat pentru cultură și artă, Filip Geltz, vicepreședinte al Uniunii centrale a cooperativelor de consum, Viorel Uibaru, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Lăneș, județul Timiș și Mihai Marinescu, ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

Anul care se încheie, a arătat vorbitor, este un an de efervescentă creație, de succese care, însumate celor anterioare, atestă afirmarea tot mai puternică a României socialiste ca o țară cu o economie dinamică, în plin proces de creștere și modernizare. Datele preliminare arată că sarcinile planificate vor fi depășite la majoritatea indicatorilor.

Utilizarea mai bună a fondurilor productive, perfecționarea organizării producției și a muncii, creșterea eficienței în toate domeniile de activitate s-au concretizat în creșterea producției industriale cu circa 11,2 la sută, depășindu-se cu 4,6 miliarde lei prevederile inițiale. În același timp, productivitatea muncii în industrie a sporit cu circa 8 la sută față de 7,3 la sută cît s-a prevăzut în plan, iar volumul beneficiilor a depășit cu 1,5 miliarde lei pe cel stabilit.

Producția agricolă din acest an a satisfăcut nevoile populației și ale industriei, deși condițiile climatice au fost mai puțin favorabile. Rezultate bune s-au obținut în creșterea segetului și a producției animale, domenii în care prevederile planului cîincinal pentru anul 1968 au fost depășite. A continuat procesul de mecanizare și chimizare, de extindere a suprafețelor irigate și a altor amenajări funciare; au fost investite fonduri însemnate pentru dezvoltarea legumiculturii și a sectorului zootehnic.

Bilanțul pozitiv pe anul 1968 se adaugă și realizarea unui volum de investiții care depășește cu 1,3 miliarde lei pe cel planificat inițial și cu 13,5 la sută pe cel înfăptuit în 1967. Activitatea pe acest tîrîm s-a îmbunătățit față de anii precedenți, dar nu au fost învinse întotdeauna și în întregime dificultățile și neajunsurile în asigurarea cu proiecte și utilaje, în aprovizionarea ritmică și organizarea șantierelor de construcții. Din aceste cauze un număr de circa 50 capacități și obiective productive au vor fi date în funcțiune pînă la sfîrșitul acestui an, înfluențînd negativ producția anului viitor. Recuperarea întîrzierilor rămîne o sarcină de primă importanță, care impune măsuri imediate și eficiente.

Venitul național crește în 1968 cu circa 7 la sută, situîndu-se peste nivelul stabilit prin planul cîincinal. S-au creat astfel condiții ca veniturile populației să crească față de anul 1967 cu aproape 10 miliarde lei. A început experimentarea noului sistem de salarizare, care o dată cu majorarea salariilor, va contribui la o mai judicioasă repartitie a veniturilor în raport cu cantitatea și calitatea muncii. Volumul vînzărilor de mărfuri prin comerț a fost depășit, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației, deși au existat unele greutăți, datorate mai ales insuficienței preocupărilor a unităților comerciale privind buna gospodărire și dirijare a fondului de mărfuri. S-au construit noi spații de învățămînt, noi unități culturale și de ocrotire a sănătății și s-au dat în folosință populației peste 57 de mii de apartamente. Sînt realizări care demonstrează o dată mai mult că pe măsura dezvoltării economice și a creșterii productivității materiale și a eficienței sistemice politice partidului de ridicare a nivelului de trai, material și cultural.

În cronică anului 1968 este de consemnat, ca un fapt de o deosebită însemnătate, începerea aplicării în viață a hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R.

Toate realizările din cursul acestui an evidențiază în chip convingător caracterul științific al politicii partidului nostru, realismul planului, justetea opțiunilor privind dezvoltarea echilibrată a economiei, ele demonstrează elocvent entuziasmul cu care întregul popor înfăptuiește politica partidului, succesul cu care partidul își îndeplinește rolul conducător în viața economică și socială a țării.

Expunînd în continuare proiectul planului de stat pe anul 1969, tovarășul Maxim Berghianu a subliniat că el se înscrie pe coordonatele cîincinalului și creează condiții pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului pe perioada 1966—1970.

Partidul nostru acordă o deosebită importanță producției materiale și se preocupă în mod constant de dezvoltarea economiei naționale ca element fundamental al propășirii întregii societăți.

Proiectul de plan pe anul 1969 are ca trăsătură distinctivă menținerea în continuare a unui ritm ridicat de creștere a producției industriale, condiție esențială pentru progresul multilateral al țării. Volumul producției industriale va fi în anul viitor cu 10,8 la sută mai mare decît realizările preliminate pe 1968. Dacă ținem cont de nivelul de dezvoltare la care se va situa industria în anul viitor, înseamnă că în primii patru ani ai cîincinalului ritmul mediu anual

de creștere a acestei ramuri va fi de 11,9 la sută în loc de 11,4 la sută cît a fost prevăzut inițial.

Impetuosa dezvoltare a economiei determină o sporire accentuată a nevoilor de resurse energetice. Tîra noastră a depus și depune în continuare eforturi sustinute pentru a asigura în cît mai mare măsură aceste nevoi din resurse interne. În același timp, echilibrul și structura balanței energetice impun importul unor cantități de țit paralel cu aplicarea unui regim sever de economie și valorificarea tuturor resurselor și economisirea acestora.

În cadrul producției de combustibili și în concordanță cu rezervele geologice de hidrocarburi, producția prevăzută la extracția de țit și gaze se situează la nivelul cîincinalului. La cîrșuni s-a proiectat o creștere cu 440 mii de tone peste prevederile anterioare, ceea ce reflectă preocuparea de a sporta mai rapid participarea acestui combustibil la îmbunătățirea balanței energetice.

Proportii atîrșe în economia națională necesită cantități mereu mai mari de metal. În lumina acestor realități, proiectul de plan stabilește o creștere în ritm sustinut a industriei metalurgice. Față de anul în curs, producția totală de țit urmează să crească cu 15,8 la sută ajungînd la aproximativ 5,5 milioane tone. Producția de țit aliată, deși se prevede să sporească cu 31 la sută, este încă insuficientă în raport cu nevoile economiei, urmînd să fie dezvoltată în continuare în anii următori. În metalurgia neferoasă, principalele eforturi sînt îndreptate spre industria aluminiului, metal tot mai mult solicitat în economia modernă.

Cu toată dezvoltarea producției interne de laminare, satisfacerea nevoilor crescînde ale economiei impune importuri relativ mari de metal.

Nu cred că mai este necesar de demonstrat rolul determinant pe care îl are industria construcțiilor de mașini în menținerea dinamismului și modernizarea continuă a întregii economii naționale. Avînd în vedere tocmă importanța covîrșitoare a acestei ramuri, în proiectul planului pe anul 1969 sînt stabilite sarcini care asigură lărgirea și diversificarea producției, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al mașinilor, utilajelor și instalațiilor. Producția întregii ramuri urmează să crească cu 13,6 la sută față de 1968, gama produselor lărgindu-se cu aproximativ 100 de noi tipuri de mașini, utilaje și instalații.

Referîndu-se apoi la modul de folosire a parcului de mașini-unelte, vorbitorul a arătat că deși în ultimii ani gradul de încărcare a acestor mașini a crescut, el este încă nesatisfăcător. În majoritatea atelierei de întreținere și reparații ale principalelor ministere industriale se lucrează de regulă într-un singur schimb și doar izolat în două schimburi, iar în unitățile de bază ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini coeficientul de schimburi este de numai 1,57, adică sub media pe ansamblul industriei. Este intru totul justificat ca, numai după ce sînt epuizate aceste rezerve importante de creștere a producției, să se acorde noi fonduri de investiții pentru dezvoltare.

Sporînd cu aproape 19 la sută față de 1968, producția industriei chimice se va înscrie cu consecvență în ritmurile înalte înregistrate în anii trecuți. Accentul se va pune pe dezvoltarea producției de îngrășăminte, de mase plastice, rășini sintetice, fibre și fire sintetice, pentru care sînt prevăzute creșteri între 30 și 44 la sută. Cu toate rezultatele bune obținute în ultimii ani, totuși volumul producției în industria chimică este încă afectat, din păcate, de darea în funcțiune cu întîrziere a unor obiective importante și de neatingerea parametrilor proiectați la unele unități noi, care duc la obținerea de producții, la unele sortimente, sub prevederile planului cîincinal.

Datorită insuficienței preocupărilor de a dezvolta producția internă, în prezent se importă o serie de produse chimice, denumite de obicei de mic tonaj, cum sînt reactivii și catalizatorii, consumind-se însemnate fonduri valutare. Este necesar ca Ministerul Industriei Chimice, împreună cu Comitetul de Stat al Planificării, să organizeze în anul viitor, pe bază de tehnologii elaborate în țară, extinderea cu investiții mici a fabricărilor unor asemenea produse necesare economiei.

Urmîrînd gospodărirea cît mai rațională a patrimoniului forestier al țării, proiectul de plan prevede ca, în cadrul unui volum total de masă lemnoasă mai mic decît în anul 1968, producția în această ramură să crească cu 5,6 la sută prin realizarea unor noi pași în direcția valorificării superioare a lemnului. Încadrarea în limitele resurselor prevăzute face necesară reducerea normelor de consum prin înlocuirea în mai mare măsură a lemnului cu alte materiale și folosirea minimă a acestuia în activități auxiliare. Trebuie avut în vedere că, potrivit sarcinilor Planului de țeri a Comitetului Central, în anul 1970, vor fi stabilite reduceri însemnate a cotelor de tăiere a masei lemnoase pentru a proteja fondul forestier al țării. Este deci imperios necesar ca, încă din anul viitor, fiecare miner să analizeze în detaliu condițiile pentru micșorarea normelor de consum în 1970 cu cel puțin 5 la sută la producție și 8 la sută la lucrările de investiții.

Amplarea programului de construcții, structura cererilor, precum și necesitatea de a promova folosirea pe scară mai largă a unor produse noi și înlocuitori, determină o creștere în anul 1969 a producției industriale materialelor de construcții cu 12,5 la sută.

Asigurînd preponderența ramurilor industriei grele, ca premisă indispensabilă la reproducția lărgită și a modernizării bazei tehnico-materiale a întregii economii, a spus în continuare vorbitorul, partidul și statul nostru acordă o atenție sporită extinderii industriei bunurilor de consum, chemată să răspundă cererilor crescînde ale populației de a înfăptui directivelor Congresului al IX-lea al P.C.R. privind lichidarea rămînelor în urmă a producției bunurilor de consum, planul pe anul 1969 prevede pentru acest sector un ritm de creștere egal cu cel din sectorul mijloacelor de producție.

În industria ușoară producția urmează să sporească cu mai mult de 1,3 miliarde lei peste nivelul stabilit prin planul cîincinal pentru anul următor. Se au în vedere creșteri mai însemnate de producție la tricotate, confecții și sticlărie. Sînt de remarcat în mod deosebit eforturile pe care le face Ministerul Industriei Ușoare pentru mărirea producției pe seama folosirii mai bune a capacităților și sporirea coeficientului de schimburi, care a fost în luna august a.c. de circa 2, situîndu-se printre cele mai bune realizări obținute de ministerele cu industrie prelucrătoare.

Îndeplinirea obiectivelor stabilite pentru industria alimentară, a cărei producție crește în anul viitor cu 11 la sută, solicită concentrarea atenției spre mai buna organizare a activității de contractare, aprovizionare și prelucrare a resurselor agricole. Așa cum a rezultat din dezbaterile recente la Plenara a Comitetului Central, sînt încă neajunsuri în prelucrarea superioară a materiilor prime — legume, fructe, carne — și va trebui să se treacă de îndată la realizarea unor investiții simple cu utilaje din țară care să asigure valorificarea superioară a resurselor altă pentru nevoile interne, cît și pentru export.

Întreprinderile industriei locale trebuie să asigure diversificarea și creșterea producției, în funcție de nevoile și resursele existente pe plan local, iar cooperarea meșteșugărească este chemată să sporească producția îndeosebi pe seama extinderii serviciilor către populație.

Progresul agriculturii, lărgirea și modernizarea bazei tehnico-materiale în această importantă ramură a economiei noastre, a spus în continuare vorbitorul, sînt sustinute printr-un amplu program de investiții din fondurile statului, care vor însuma anul viitor circa 7,6 miliarde lei, cu aproape 9 la sută mai mult decît în 1968. În afară de aceasta, cooperativele agricole de producție își propun să realizeze, din fonduri proprii, investiții de 4,7 miliarde lei.

În condiții climatice normale se prevede ca în 1969 producția agricolă să depășească cu 3,6 miliarde lei nivelul maxim prevăzut în planul cîincinal, cea mai mare parte din spor urmînd să fie realizat în cooperativelor agricole de producție.

Se estimează că în 1969 se va obține, pe întreaga țară, o producție de aproape 15 milioane tone de cereale față de 13,2 milioane tone cît s-a realizat în medie anual, în primii trei ani ai cîincinalului. Totodată, proiectul de plan acordă o atenție sporită culturii legumelor. Este știut că în anul acesta, deși s-au livrat fondului de stat cu 300 mii tone legume mai mult decît în 1967, s-a resimțit totuși lipsa unor sortimente solicitate de populație și au existat deficiențe de aprovizionare în anumite perioade ale anului. Pentru remedierea acestei situații s-a prevăzut majorarea suprafețelor irigate destinate culturii legumelor și înămînțarea cu legume după culturile ce se recoltează în prima etapă.

Avînd în vedere însemnătatea zootehnică pentru dezvoltarea și creșterea eficienței agriculturii în ansamblul ei, proiectul de plan prevede ca, la sfîrșitul anului 1969, numărul de animale la toate speciile să depășească prevederile cîincinalului.

Pentru a spori resursele de carne fără a afecta sepele, este rațional ca în anul 1969 să se pună accentul pe sporirea greutății medii a animalelor destinate sacrificării. Se prevede, de asemenea, profilarea unui număr de peste 1000 cooperative agricole pentru creșterea porcilor, în localitățile cu tradiție în acest domeniu.

Între prevederile de plan pentru anul viitor este de subliniat sarcina de dublare a suprafeței ce se va amenaja pentru irigații față de 1968. Aceasta impune eforturi sustinute din partea tuturor celor chemați să contribuie la realizarea și darea în exploatare a lucrărilor, la folosirea lor completă și eficientă. Pentru a se ajunge la finele anului 1970 la o suprafață totală de circa un milion hectare irigate — așa cum s-a stabilit în planul cîincinal — este nevoie ca, pe lîngă urgentarea lucrărilor în sistemele mari, unde rămnurile în urmă sînt mai accentuate, să se acorde atenție deosebită sporirii suprafețelor amenajate cu mijloace proprii și din surse locale de apă, de către cooperativele agricole de producție.

Anul viitor continuă în ritm susținut înfăptuirea programului de investiții prevăzut în planul cîincinal, program pe care este axată dezvoltarea viguroasă a întregii noastre economii. Volumul investițiilor din fondurile statului, propus prin proiectul de plan, însumează 63,3 miliarde lei, cu aproape 7 la sută mai mult decît realizările preliminate pe anul acesta. Vor fi date în funcțiune 770 de capacități și obiective importante, printre care noi capacități pentru producerea fontei și țitului la Combinatul Siderurgic Galați, uzina de osii montate, o fabrică de polietilenă, noi dezvoltări la uzinele de anvelope, aluminiu, ciment, geamuri, precum și capacități pentru producția de țesături, tricotate, încălțăminte, produse alimentare și altele.

În anul 1969 se pune accentul în continuare pe concentrarea fondurilor spre obiectivele principale, pe scurtarea duratei de execuție a lucrărilor, pe darea în funcțiune la termen a noilor obiective. Pentru respectarea termenelor de punere în funcțiune va trebui accelerat ritmul de pregătire a documentațiilor, întru totul situația — deși mai bună decît în anii trecuți — este încă departe de a fi satisfăcătoare.

În cadrul mecanismului complex al economiei, transporturile și telecomunicațiile urmează să înregistreze o creștere în concordanță cu dezvoltarea generală. Sporirea cu peste 10 la sută a transporturilor de mărfuri și cu circa 3 la sută a traficului de călători față de anul 1968, urmează să fie asigurate prin folosirea mai intensă a mijloacelor existente și prin modernizarea în continuare a bazei tehnico-materiale a tuturor formelor de transport. Se cere ca aceste sporiri să fie însoțite de măsuri pentru întărirea controlului siguranței circulației trenurilor, pentru recrutarea și școlarizarea cu exigență sporită a personalului.

În continuare, subliniind însemnătatea deosebită pe care partidul nostru o acordă creșterii substanțiale a rolului științei în rîndul factorilor principali care determină dezvoltarea și perfecționarea neîntrepuță a întregii activități economice și sociale-culturale, vorbitorul a spus:

Analizele efectuate de conducerea partidului cu ocazia examinării proiectului planului de stat au arătat că, deși s-au obținut unele rezultate pozitive în domeniul cercetării științifice, aportul acesteia la progresul economiei este încă mult sub nivelul real al potențialului științific de care dispunem și mai ales al nevoilor legate de ritmul de dezvoltare în viitor.

Expunînd sarcinile privind dezvoltarea comerțului nostru exterior, vorbitorul a spus:

Creșterea sustinută a producției materiale, precum și măsurile preconizate pentru îmbunătățirea continuă a nivelului ei tehnic și calitativ, creează posibilitatea lărgirii în măsură însemnată a schimburilor României cu alte țări. În anul viitor volumul comerțului exterior urmează să sporească cu peste 9 la sută față de realizările preliminate pe anul în curs. Locul principal în cadrul schimburilor comerciale externe va reveni, ca și pînă acum, țării noastre socialiste. În același timp se vor dezvolta relațiile economice cu toate țările indiferent de orînduirea lor social-politică.

În condițiile intensificării comerțului exterior al țării noastre, capăt o însemnătate crescînd realizarea exemplară, de către toate întreprinderile și ministerele furnizoare, a sarcinilor de livrare pentru export, atît sub aspect cantitativ și calitativ, cît și din punct de vedere al termenelor stabilite.

Importurile propuse asigură materiile prime, materialele și utilajele cerute de creșterea prevăzută a

producției, precum și achiziționarea unui volum însemnat de instalații, complexe. Este o necesitate stringentă intensificarea preocupărilor pentru restrîngerea importului la strictul necesar.

Proiectul de plan pe anul viitor — se subliniază în expunere — continuă orientarea fermă a activității în toate domeniile spre sporirea eficienței economice, realizarea măsurilor menite să ducă la eliminarea pierderilor, folosirea completă a utilajelor, instalațiilor și a forței de muncă, gospodărirea judicioasă a resurselor materiale și bănești.

Studiile și analizele efectuate în cadrul acțiunilor permanente de organizare științifică a producției și a muncii au scos la iveală importante resurse potențiale existente în întreprinderi. Constituind un puternic impuls pentru valorificarea lor, planul pe 1969 prevede ca productivitatea muncii să sporească în industria republicană cu 6,8 la sută. În aceste condiții numărul de salariați va crește față de anul 1968 cu 128 mii, cea mai mare parte urmînd să fie atrasă în ramurile producției materiale și îndeosebi în industrie.

Exprimînd preocuparea de sporire a eficienței economice, proiectul de plan prevede obținerea în anul viitor a unui volum de beneficii cu 17 la sută mai mare decît cel realizat în anul în curs. Pentru realizarea acestui obiectiv, o atenție deosebită se cere acordată în continuare reducerii consumului de materii prime și materiale.

După cum este știut, indicatorul sintetic care caracterizează dinamica dezvoltării economice, creșterea resurselor ce pot fi destinate acumularei și consumului este venitul național. Proiectul de plan pe anul 1969 prevede sporirea venitului național cu peste 9 la sută. Înființînd directivele Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a P.C.R., de a aloca o parte însemnată din venitul național pentru menținerea unui ritm susținut al reproducției lărgite, planul pe anul viitor prevede ca ponderea fondului de acumulare să reprezînte 30 la sută. Se vor asigura, totodată, resurse necesare creșterii lui.

În cadrul mecanismului complex al economiei, transporturile și telecomunicațiile urmează să înregistreze o creștere în concordanță cu dezvoltarea generală. Sporirea cu peste 10 la sută a transporturilor de mărfuri și cu circa 3 la sută a traficului de călători față de anul 1968, urmează să fie asigurate prin folosirea mai intensă a mijloacelor existente și prin modernizarea în continuare a bazei tehnico-materiale a tuturor formelor de transport. Se cere ca aceste sporiri să fie însoțite de măsuri pentru întărirea controlului siguranței circulației trenurilor, pentru recrutarea și școlarizarea cu exigență sporită a personalului.

În continuare, subliniind însemnătatea deosebită pe care partidul nostru o acordă creșterii substanțiale a rolului științei în rîndul factorilor principali care determină dezvoltarea și perfecționarea neîntrepuță a întregii activități economice și sociale-culturale, vorbitorul a spus:

Analizele efectuate de conducerea partidului cu ocazia examinării proiectului planului de stat au arătat că, deși s-au obținut unele rezultate pozitive în domeniul cercetării științifice, aportul acesteia la progresul economiei este încă mult sub nivelul real al potențialului științific de care dispunem și mai ales al nevoilor legate de ritmul de dezvoltare în viitor.

Expunînd sarcinile privind dezvoltarea comerțului nostru exterior, vorbitorul a spus:

Creșterea sustinută a producției materiale, precum și măsurile preconizate pentru îmbunătățirea continuă a nivelului ei tehnic și calitativ, creează posibilitatea lărgirii în măsură însemnată a schimburilor României cu alte țări. În anul viitor volumul comerțului exterior urmează să sporească cu peste 9 la sută față de realizările preliminate pe anul în curs. Locul principal în cadrul schimburilor comerciale externe va reveni, ca și pînă acum, țării noastre socialiste. În același timp se vor dezvolta relațiile economice cu toate țările indiferent de orînduirea lor social-politică.

În condițiile intensificării comerțului exterior al țării noastre, capăt o însemnătate crescînd realizarea exemplară, de către toate întreprinderile și ministerele furnizoare, a sarcinilor de livrare pentru export, atît sub aspect cantitativ și calitativ, cît și din punct de vedere al termenelor stabilite.

Importurile propuse asigură materiile prime, materialele și utilajele cerute de creșterea prevăzută a

amănuntul prin comerț vor ajunge la 91 miliarde lei, cu circa 7 la sută mai mari decît în 1968. Un spor de circa 8,5 la sută, deci mai mare decît media, s-a stabilit la produsele alimentare și în special la lapte, ouă, brînzeturi, legume, preparate de carne, pește, unde solicitările populației sînt în creștere. Concomitent se vor mări livrările de produse nealimentare cu circa 5 la sută, lărgindu-se deslăcherile la confecții, tricotate, încălțăminte, materiale de construcții, articole de uz gospodăresc.

Prevenirea unor neajunsuri în aprovizionarea populației, cum au fost cele semnalate, impune livrarea ritmică și gospodărirea mai bună a fondului de mărfuri. Ministerului Comerțului Interior și Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum le revine sarcina ca, împreună cu ministerele furnizoare, să întocmească de la începutul anului 1969 grafice de livrare pentru toate produsele de bază. Sînt, de asemenea, necesare măsuri pentru repartizarea mai judicioasă a fondului de mărfuri pe teritoriu și redistribuirea operativă între județe, atunci cînd este nevoie.

În afara veniturilor directe, obținute ca retribuție a muncii, populația va mai beneficia de însemnate fonduri alocate de stat pentru dezvoltarea învățămîntului, sănătății, culturii și altor activități sociale-culturale, care însumează în anul 1969 circa 33 miliarde lei, cu 3,6 miliarde lei mai mult decît s-a prevăzut în planul cîincinal. Peste 16,5 miliarde lei se aloacă în 1969 numai pentru plata pensiilor, alocațiilor de stat pentru copii, burselor și ajutoarelor de tot felul.

După cum știți, din inițiativa conducerii partidului, cu începere din acest an s-a trecut la diversificarea construcțiilor de locuințe pe mai multe categorii de confort, finisaj și dotare. Aceste măsuri au făcut posibil ca în planul de stat pe anul 1969 să se prevadă realizarea unui număr de circa 90 mii de apartamente fizice, cu peste 30 mii mai mult decît în 1968, ceea ce va permite satisfacerea într-o măsură mai mare a nevoilor de locuințe. Tîndu-se seama de solicitările populației pentru cumpărarea de locuințe construite cu sprijinul statului, se prevede vînzarea în anul viitor a 25 mii apartamente în condiții de credit sau cu plata integrală la contractare.

Planul pe anul viitor cuprinde sarcini mobilizatoare și în același timp realiste, el ține seama de directivele Congresului al IX-lea al P.C.R., de necesitățile și posibilitățile economiei noastre naționale, fiind asigurate mijloacele necesare pentru înfăptuirea tuturor obiectivelor fixate.

Secția de preparat filatură piepănată a fabricii „Libertatea” din Sibiu

Lucrările Sesiunii Marii Adunări Naționale

EXPUNEREA LA PROIECTUL DE LEGE

pentru adoptarea bugetului de stat
pe anul 1969, prezentată de
tovarășul Virgil Pîrveu, ministrul finanțelor

Proiectul bugetului de stat pe anul 1969, pe care din însărcinarea Consiliului de Miniștri îl prezintă Marii Adunări Naționale spre examinare și adoptare, a spus vorbitorul, se bazează pe marile succese obținute de poporul nostru în primele trei ani ai planului cincinal, în realizarea obiectivelor economice și sociale stabilite de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. El reflectă în mod sintetic, în expresie financiară, sarcinile ce ne revin în cel de-al patrulea an al cincinalului, menite să ridice economia și întreaga viață socială pe o treaptă superioară în procesul desăvârșirii construcției socialiste în România.

Prevederile proiectului de buget reflectă aplicarea în practică încă din acest an a unor hotărâri ale Conferinței Naționale al Partidului Comunist Român din decembrie 1966 cu privire la creșterea rolului pîrghiilor financiare în economie.

Pentru ca aceste pîrghi să devină un mijloc mai activ de influențare a proceselor economice, în cursul anului 1968 au fost luate măsuri în vederea creșterii unui cadru organizatoric adecvat. Astfel, s-au organizat Banca Agricolă și Banca Română de Comerț Exterior, a căror activitate a dovedit încă de pe acum justetea înființării lor. În același timp, printr-o mai bună conlucrare între instituțiile financiar-bancare și ministere, unele acțiuni de control au fost mai bine coordonate.

S-au adîncit studiile cu privire la îmbunătățirea activității financiar-bancare, sînt în curs de definitivare măsurile ce urmează a fi puse în aplicare. Pe baza hotărîrilor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din iunie 1968, au fost luate unele măsuri pentru ca sistemul de impozite să devină un instrument mai activ în promovarea principiilor echității în sfera veniturilor populației.

Înaintea de a prezenta cifrele proiectului de buget pe anul 1969, vă rog să-mi permiteți să raportez Marii Adunări Naționale că bugetul de stat pe anul 1968 a fost executat în condiții bune, ca urmare a rezultatelor obținute în îndeplinirea sarcinilor de plan de către oamenii muncii din industrie, din agricultură și din celelalte ramuri și sectoare de activitate. Potrivit datelor provizorii, veniturile bugetare se prelîmîna la 139,3 miliarde lei, iar cheltuielile la 133,2 miliarde lei, rezultînd un excedent de 6,1 miliarde lei. Acest excedent se realizează în condițiile finanțării integrale a sarcinilor prevăzute în planul de stat al economiei naționale.

Rezultatele favorabile obținute an de an în executarea bugetului dovedesc cu o incontestabilă putere de convingere caracterul echilibrat al economiei naționale, trîncina finanțelor statului, stabilitatea monedei naționale.

Veniturile înscrise în proiectul de buget pe anul 1969, a spus în continuare vorbitorul, se ridică la suma de 153,1 miliarde lei, cu o creștere de 13,8 miliarde față de execuția prelîmînată a anului care se încheie, iar cheltuielile însumează 152,1 miliarde lei, excedentul bugetar este planificat la 1 miliard lei.

Acumulările bănești ce urmează a se realiza în anul 1969 depășesc cu circa 5 miliarde lei prevederile planului cincinal aferente acestuia. Ele reflectă dinamismul economiei, rezervele de care dispunem, rezultatele acțiunilor întreprinse din inițiativa partidului în perioada de după Congresul al IX-lea.

Sporul de acumulări bănești, împreună cu alte venituri ale statului, permite alocarea pentru finanțarea economiei naționale a unor fonduri superioare celor stabilite prin planul cincinal pentru anul viitor. Un plus de 3,1 miliarde lei va fi afectat sporirii fondurilor destinate finanțării investițiilor, iar sumele alocate pentru acțiunile social-culturale menite să contribuie la ridicarea în continuă creștere a nivelului de trai vor crește față de prevederile planului cincinal cu 3,6 miliarde lei.

Correspondența structurii economiei noastre, veniturile bugetului de stat pe anul 1969 de la întreprinderile și organizațiile economice socialiste se vor ridica la 142,8 miliarde lei, sau 93,3 la sută din total. Impozitele și taxele de la populație participă la formarea veniturilor bugetare cu 6,7 la sută.

Reducerea an de an a cheltuielilor de producție și de circulație a determinat sporirea rentabilității producției, creșterea eficienței folosirii fondurilor. În industrie, bunăoară, beneficiile prevăzute a se obține la fiecare mie de lei fonduri de producție vor crește în anul 1969 cu circa 60 la sută față de anul 1965. Această creștere are o însemnată deosebită, deoarece între gradul de eficiență a activității economice și progresul țării există o legătură indisolubilă.

În continuare vorbitorul a spus: Dacă numeroase întreprinderi au reușit să obțină rezultate bune în lupta pentru reducerea cheltuielilor „reproductive, există însă frecvente situații cînd nu se acordă suficientă

atenție acestei probleme, ceea ce face ca pe totalul industriei, numai în primele 9 luni ale anului în curs cheltuielile neproductive să se ridice la circa 800 milioane lei. Tăpîl că în cadrul acestor cheltuieli o pondere însemnată o dețin dobînzile pentru creditele nerambursabile la scadență, penalizările contractuale, alocațiile și altele asemănătoare arată că nu peste tot există suficientă preocupare pentru întărirea disciplinei financiare și contractuale, pentru buna gospodărire a banului public.

Un larg ecou în colectivele din unitățile economice, în ministere a avut acțiunea întreprinsă din indicația conducerii partidului pentru eliminarea pierderilor din economie. Este edificator faptul că, în urma măsurilor luate, s-a reușit ca în anul 1968 pierderile să fie reduse față de anul 1967 cu 1,7 miliarde lei, respectiv cu 43,1 la sută. Cu toate acestea, mai sînt întreprinderi care n-au făcut din rentabilizarea activității lor o preocupare de prim ordin și nu au găsit soluții corespunzătoare pentru înlăturarea cauzelor generatoare de pierderi.

Vorbînd în continuare despre finanțarea industriei, vorbitorul a spus: În totalul cheltuielilor prevăzute, în proiectul de buget pe anul 1969, partea cea mai însemnată, anume 100,4 miliarde lei sau 66,1 la sută, reprezintă sumele alocate pentru finanțarea economiei naționale. Alocațiile bugetare destinate finanțării industriei, împreună cu resursele proprii, se ridică la 44,5 miliarde lei, ele fiind afectate în primul rînd investițiilor.

Anul viitor, fondurile de investiții vor trebui îndreptate cu precădere spre terminarea și punerea în funcțiune a lucrărilor închepute. O mare atenție va trebui acordată eliminării cheltuielilor neeconomice sau exagerate, gospodăririi judicioase a fondurilor pe șantier, respectării termenelor de dare în funcțiune, scurtării perioadelor de realizare a parametrilor proiectați.

Din analizele făcute pe șantier rezultă că se mai execută încă lucrări cu costuri prea ridicate. Astfel, cu ocazia controalelor făcute de organele bancare în semestrul I/1969, s-au efectuat reduceri în sumă de circa 400 milioane lei la documentațiile tehnice, fără ca prin aceasta obiectivele respective să fi fost afectate.

Sarcini sporite revin Băncii de Investiții, care va trebui să exercite un control riguros asupra utilizării, potrivit dispozițiilor legale a fondurilor de investiții, astfel ca acestea să fie cheltuite cu eficiență maximă.

În vederea realizării sarcinilor de control se creează Băncii de Investiții condiții mai bune de lucru, între altele și prin trecerea în viitor a unei părți din veniturile investițiilor de la sistemul finanțării din buget la sistemul de creditare.

În anul care urmează, unitățile economice vor primi, de la bugetul statului sau pe calea creditului bancar, însemnate sume pentru creșterea mijloacelor circulante. Perfecționarea proceselor tehnologice, îmbunătățirea aprovizionării și desfacerii, întărirea disciplinei contractuale au creat premisele accelerării vitezei de rotație a mijloacelor circulante ale întreprinderilor, realizării sarcinilor de plan cu un volum relativ mai mic de resurse bănești. Economile de fonduri aferente accelerării vitezei de rotație în anul 1969 se evaluează la circa 1,5 miliarde lei.

Cu toate rezultatele obținute, este necesar ca pentru gospodărirea cît mai judicioasă a mijloacelor circulante să se ia măsuri de prevenire a stocărilor peste nevoile reale ale producției, de evitare a fabricării mărfurilor care nu au desfacerea asigurată. Datorită unor asemenea lipsuri, volumul stocurilor supra-normative existente în economie la data de 30 septembrie 1968 se ridică la 3,4 miliarde lei. Volumul ridicat al creditelor nerambursate la scadență — în sumă de circa 3 miliarde lei — este determinat în cea mai mare parte de asemenea stocuri.

De aceea, măsurile ce se preconizează pentru creșterea rolului creditului în economie urmăresc întărirea disciplinei financiare și de plan, prevenirea efectuării unor aprovizionări în neconcordanță cu nevoile reale ale producției, încadrarea întreprinderilor în fondurile stabilite.

Pentru nevoile agriculturii, a spus în continuare vorbitorul, se vor cheltui în anul 1969, de la buget și din resursele proprii ale unităților de stat și cooperatiste, suma de 15,5 miliarde lei, ceea ce va contribui la dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, la realizarea unor producții sporite.

Departamentul Întreprinderilor Agricole de Stat va trebui să continue, cu mai multă hotărîre, aplicarea de măsuri pentru rentabilizarea tuturor întreprinderilor, astfel încît să ajungem într-o perioadă cît mai scurtă la eliminarea pierderilor la toate întreprinderile și fermele.

Ca și în anii precedenți, cooperatiunile agricole de producție au primit

în anul 1968 un sprijin multilateral din partea statului, ceea ce a contribuit la dezvoltarea și consolidarea acestora, la sporirea avutului obțesc și a veniturilor cooperativilor. În acest an, ele au obținut din partea statului credite în sumă de peste 1 miliard lei pentru lucrări de investiții, în afară de 4 miliarde lei credite de producție. Anul viitor, cooperatiunile agricole de producție vor primi credite pe termen lung de 1,2 miliarde lei, însoțite pentru îmbunătățiri funciare, legumicultură, viticultură și pomicultură, la care se vor adăuga creditele pentru producție.

La ceea ce privește întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, este de arătat că măsura luată la mijlocul anului 1968 cu privire la trecerea lor pe principiile gestiunii economice proprii a creat condiții favorabile ca într-o perioadă scurtă aceste unități să-și acopere cheltuielile de producție din veniturile proprii.

Alocarea în anul 1969 a unui volum important de fonduri pentru agricultura socialistă necesită ca Banca Agricolă să asigure un control mai exigent în vederea respectării disciplinei financiare, alături de către întreprinderile agricole de stat, cît și de către întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii.

În proiectul bugetului de stat pe anul 1969, pentru finanțarea acțiunilor social-culturale sînt prevăzute 33,3 miliarde lei, cu 2,1 miliarde lei mai mult decît în anul 1968, a spus în continuare vorbitorul.

Aceste cifre reflectă politica partidului de dezvoltare a învățămîntului, culturii și artei, de ocrotire a sănătății populației. Sumele alocate asigură, totodată, acoperirea cheltuielilor pentru plata pensiilor, ajutoarelor de asigurări sociale, trimerilor la odihnă și tratament.

Merită să relevăm faptul că în urma măsurilor luate în ultimii ani de îmbunătățire a pensiilor și sistemului de pensionare, volumul pensiilor prevăzute în bugetul pe anul 1969 este de 9,5 miliarde lei, ceea ce reprezintă de două ori mai mult decît în anul 1965.

În anul 1969 se prevede să se finanțeze din fondurile centralizate ale statului construcții de locuințe în valoare de 2,5 miliarde lei. Pe lângă aceasta, statul va sprijini populația într-o măsură sporită la construirea de locuințe proprii, acordîndu-i în condiții avantajoase credite de circa 840 milioane lei.

Sporirea continuă a veniturilor populației și creșterea, pe această bază, a cererii pentru mărfuri de valoare mare și folosită îndelungată determină în mod obiectiv o accentuare a posibilității și necesității de economisire. Ca urmare, soldul depunerilor populației la Casa de Economii și Consemnații a crescut în anul 1968 cu 13,5 la sută.

În legătură cu finanțarea altor cheltuieli bugetare, vorbitorul a spus: În vederea asigurării în continuare a capacității de apărare a statului s-a prevăzut în proiectul bugetului pe anul 1969 suma de 6,4 miliarde lei, adică 4,2 la sută din totalul cheltuielilor bugetare.

În ceea ce privește cheltuielile pentru administrația de stat, este de arătat că în urma măsurilor de raționalizare luate în anul 1968 s-au realizat economii care se reflectă și în proiectul de buget pe anul 1969. Suma de 2,5 miliarde lei prevăzută pentru finanțarea cheltuielilor cu administrația de stat trebuie să fie folosită cu chibzuț, evitîndu-se ori ce fel de cheltuieli administrativ-gospodărești nejustificate.

Bugetele consiliilor populare pe anul 1969 se ridică la 19,6 miliarde lei. Veniturile proprii ale acestora acoperă 80,3 la sută, din totalul cheltuielilor planificate, față de 40 la sută în anul în curs. Creșterea ponderii veniturilor proprii este, pe de o parte, rezultatul dezvoltării economiei locale, iar pe de altă, al lășării la dispoziția consiliilor populare a unor noi surse de venituri obținute din activitatea unităților locale, ceea ce reduce substanțial dotările de la bugetul republican. În anul 1969 se prevede ca județele Brașov, Cluj, Mureș, Prahova, Sibiu, Timiș și municipiul București să-și acopere integral cheltuielile pe seama veniturilor proprii și să verse chiar un anumit plus de venituri la bugetul republican.

Pondere principală în totalul cheltuielilor bugetelor locale o dețin cele privind finanțarea acțiunilor social-culturale, pentru care este prevăzută suma de 11,2 miliarde lei, adică 57,1 la sută. Pentru finanțarea economiei locale este prevăzută suma de 7,4 miliarde lei sau 37,5 la sută din cheltuieli.

În încheierea expunerii, vorbitorul a spus:

În conformitate cu legea, din însărcinarea Consiliului de Miniștri, vă supun spre adoptare contul general de execuție a exercițiului bugetar 1969, care cuprinde la venituri 129,3 miliarde lei, iar la cheltuieli 124,3 miliarde lei, cu un excedent de 5,0 miliarde lei.

actualitatea internațională

Festivitatea ridicării drapelului Guineei Ecuatoriale la sediul Națiunilor Unite din New York

O. N. U. Rezoluții adoptate de Comitetul social și umanitar

New York 18 (Agerpres). — Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat două rezoluții care recomandă membrilor O.N.U. întreprinderea legăturilor diplomatice, economice, militare și culturale cu Republica Sud-Africană și Rhodesia. Cele două rezoluții, care au fost adoptate, prima cu 61 de voturi, 2 contra și 21 de abțineri, iar cea de-a doua cu 61 de voturi și 1 abținere, cer guvernului R.S.A. și Rhodesiei să abroge legislațiile discriminatorii și condamnă tortura celor arestați pentru vederile lor antirasiale.

Comitetul social și umanitar al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat două rezoluții care recomandă membrilor O.N.U. întreprinderea legăturilor diplomatice, economice, militare și culturale cu Republica Sud-Africană și Rhodesia. Cele două rezoluții, care au fost adoptate, prima cu 61 de voturi, 2 contra și 21 de abțineri, iar cea de-a doua cu 61 de voturi și 1 abținere, cer guvernului R.S.A. și Rhodesiei să abroge legislațiile discriminatorii și condamnă tortura celor arestați pentru vederile lor antirasiale.

azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 7 h și 47 m și apune la 16 h și 38 m. Vreme închisă și umedă favorabilă precipitațiilor sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit din sectorul vestic. Temperatura în usoaară crește. Minimele vor fi cuprinse între -5 și -3 grade iar maximele între +2 și +3 grade.

RADIO

Buletine de știri: 5,00; 5,30; 6,00; 6,30; 9,00; 11,00; 13,00; 15,00; 20,00; 24,00; 1,00; 2,00; 4,00 (programul I); 7,30; 10,00; 12,00; 14,00; 18,00; 19,00; 21,00; 23,00; 0,55 (programul II).

Radiojurnale: 7,00; 16,00; 22,00 (programul I); 17,00 (programul II).

Emisiuni literare: 8,25 — Moment poetic. Versuri de Ion Drăgănoiu; 9,30 — Odă limbii române. Comori ale limbii noastre. Accentuarea unor neologisme în limba română, de conf. dr. Al. Niculescu. Cronica limbii literare, de George Mirea; Fănuș Neagu — „Ingerul a strigat”. Morfologie și sintaxă; Adverbe predicative, de D. Crasoveanu. Cuvintele și istoria culturii: „Umorul și teoria umorului”, de Sorin Stati. Moment liric; 12,20 — Cronica teatrală de Dinu Sîraru; 14,10 — Emisiune literară pentru școlari; 15,15 — Bibliotecă de literatură română Dimitrie Cantemir: „Istoria ieroglică”, 21,05 — Mituri și legende: Olandezul zbîrțit; 22,40 — Moment poetic. Versuri de Radu Stanca (programul I); 10,30 — File de legendă: „Stejarul din Borzești” — scenariu radiofonic; 17,15 — Miorița (reluare); 18,05 —

Coordonate universale

La 18 decembrie, la Praga s-a deschis sesiunea Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace. Sesiunea va dezbate proiectul de lege cu privire la bugetul de stat pe anul 1969 și alte măsuri în domeniul sistemului financiar, precum și o serie de legi referitoare la îndeplinirea prevederilor constituționale cu privire la organizarea federativă a R. S. Cehoslovace.

Biroul național de statistică din Columbia a anunțat că populația țării va atinge pînă la sfîrșitul acestui an cifra de 20.000.000.

Președintele guvernului regional al Siciliei, Vincenzo Carullo (democrat-cristin) a demisionat marți seara.

Demisia a intervenit în urma respingerii de către Adunarea Regională a proiectului de lege guvernamental privind reforma Oficiului sicilian pentru promovarea industriei.

Pentru a-2-a oară la interval de numai un an o tinăradă din Torino, în vîrstă de 23 de ani, Maria Rita Columbu-Carriano, a născut patru gemeni. Trei dintre copii trăiesc și se simt bine. Medicul au declarat că Maria Rita Columbu-Carriano a urmat un tratament special pentru a putea avea copii.

azi...

CINEMA

Scriitori ai secolului XX — Eugen Ionescu; 22,30 — Cronica teatrală (programul II).

Muzică simfonică și din opere: 14,30; 17,00; 17,30; (programul I); 10,05; 10,55; 13,50; 16,00; 16,15; 17,45; 20,00 (programul II).

Muzică ușoară și de jazz: 5,05; 6,05; 8,30; 11,25; 12,00; 13,20; 15,05; 16,10; 19,00; 20,30; 0,05—5,00 (programul I); 7,37; 9,30; 12,15; 14,35; 17,10; 19,55; 22,00; 22,40; 23,45 (programul II).

Muzică populară: 10,30; 12,30; 18,05; 19,30; 22,20 (programul I); 7,00; 8,25; 13,00; 14,10 (programul II).

TELEVIZIUNE

11,00 Curs de limba germană (reluarea lecției de miercuri)
11,30 TV pentru specialiști din agricultură
12,00 TV pentru specialiști
12,30 Închiderea emisiunii de dimineață
17,30 Telex TV
17,35 Pentru elevi. Consultații la fizică (clasa a VIII-a)
18,05 Curs de limba rusă (lecția a 37-a)
18,30 Studiul pionierilor... la Cluj
19,00 Telegazeta de seară
19,30 Publicitate
19,45 Medicul vă sfătuiește
20,00 Roman folieton: „Forsythe Saga” (VIII)
20,50 Posta TV
21,00 Ansambluri de muzică populară
21,30 Lira — emisiune de versuri
21,40 Vinătoarea și ocrotirea naturii: „Capra neagră” film
22,00 Studiul mic. „Hotul perfect”
22,35 Binele și răul plastic
22,50 Telegazeta de noapte
23,00 Închiderea emisiunii

Sesiunea Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

Moscova 18 (Agerpres). — La Moscova s-a deschis sesiunea Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., la ale cărei lucrări participă Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii, K. Cherasimov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării din R.S.F.S.R., a prezentat planul dezvoltării economiei republicii în anul 1969. În proiectul de plan privind

dezvoltarea economică a acestei republici în anul 1969, care a fost prezentat deputaților, se arată că în anul viitor industria R.S.F.S.R. va înregistra o creștere de 7,2 la sută față de anul acesta. O atenție deosebită se acordă dezvoltării Siberiei și Extremului Orient sovietic pentru care se vor aloca aproximativ o pătrime din totalul investițiilor.

Memorandumul M.A.E. al R.P.D. Coreene

New York 18 (Agerpres). — La sediul Națiunilor Unite a fost difuzat, în calitate de document oficial al Adunării Generale, textul memorandumului Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Populare Democratice Coreene cu privire la raportul „Comisiei O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei”. Documentul arată că acest raport ignoră cu premeditare faptul că după incidentul cu nava-spion americană „Pueblo”, petrecut în ianuarie 1968, Statele Unite au săvîrșit numeroase alte provocări militare grave împotriva R.P.D. Coreene pe pămînt, pe apă și în aer. În ciuda acestor fapte evidente, se spune în memorandum, „Comisia O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei” încearcă să justifice aceste acte ale S.U.A. și să absolve Statele Unite de orice responsabilitate pentru pătrunderea navei-spion americane „Pueblo” în apele teritoriale ale R.P.D. Coreene.

În același timp, Comisia afirmă, în raportul său anual, că realitatea în Coreea de Sud se caracterizează

prin „stabilitate” și „progres economic”. Faptele însă, se spune în memorandum, arată că în Coreea de Sud există milioane de șomeri, sute de mii de oameni care trăiesc în mizerie. Coreea de Sud ocupă ultimul loc în lume în ceea ce privește venitul pe cap de locuitor.

Guvernul R.P.D. Coreene a împărtășit întotdeauna principiul că problema unificării Coreei trebuie să fie soluționată în mod independent și pașnic, pe baze democratice. Urînd acest principiu, arată memorandumul, guvernul R.P.D. Coreene a insistat neabătut asupra creării unui guvern central unit, democratic, prin organizarea de alegeri generale, atît în Coreea de Nord cît și în cea de Sud, fără nici un fel de amestec din afară, în condițiile în care partidele, organizațiile și personalitățile politice să se bucure de o deplină libertate de mișcare, și de a desfășura activitatea politică, în întreg teritoriul coreean după retragerea tuturor trupelor străine din Coreea de Sud.

Severe măsuri adoptate de guvernul britanic

Londra 18 (Agerpres). — Guvernul britanic aplică severe măsurile adoptate în vederea restrîngerii importurilor și oprirei deprecierii situației financiare a țării. Începînd de miercuri, importatorii și agenții lor nu mai au permisiunea de a imprumuta valută străină pentru a depune la serviciile vamale sumele prealabile importurilor pe care doresc să le facă.

Aceste depuneri obligatorii reprezintă o parte din măsurile anunțate la 22 noiembrie pentru limitarea deficitului balanței comerciale britanice. Importatorii sînt obligați să depună la serviciile vamale 50 la sută din valoarea anumitor mărfuri manufacturate pe care doresc să le cumpere din străinătate, putînd să retragă această sumă pentru a-și plăti achizițiile numai după șase luni. Cum serviciile vamale nu plătesc nici un fel de dobîndă pentru sumele

depușe, rezultă că această măsură are de fapt valoarea unei taxe suplimentare asupra importurilor (mărimii taxei fiind egală cu dobînzile pe care importatorii le-ar obține dacă ar plasa suma respectivă la o bancă). Aproximativ 40 la sută din importurile britanice sînt afectate de această măsură, suma totală ce ar urma să fie depusă la serviciile vamale după șase luni de aplicare a noii legi ridicîndu-se la 600 milioane lire sterline.

În prima lună de aplicare a legii s-a constatat că unii importatori au tendința de a-și procura suma pe care trebuie să-o depună la serviciile vamale prin împrumuturi la bănci străine. Acestea are pentru moment un efect pozitiv asupra balanței de plăți, dar în perspectivă poate fi nocivă. De aceea, s-a interzis obținerea creditelor amintite din străinătate.

CISNĂDIE: POPULAR: Tarzan — omul maimuță (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: Balul se simbată seara (orele 10,00; 16,00 18,00 și 20,00).

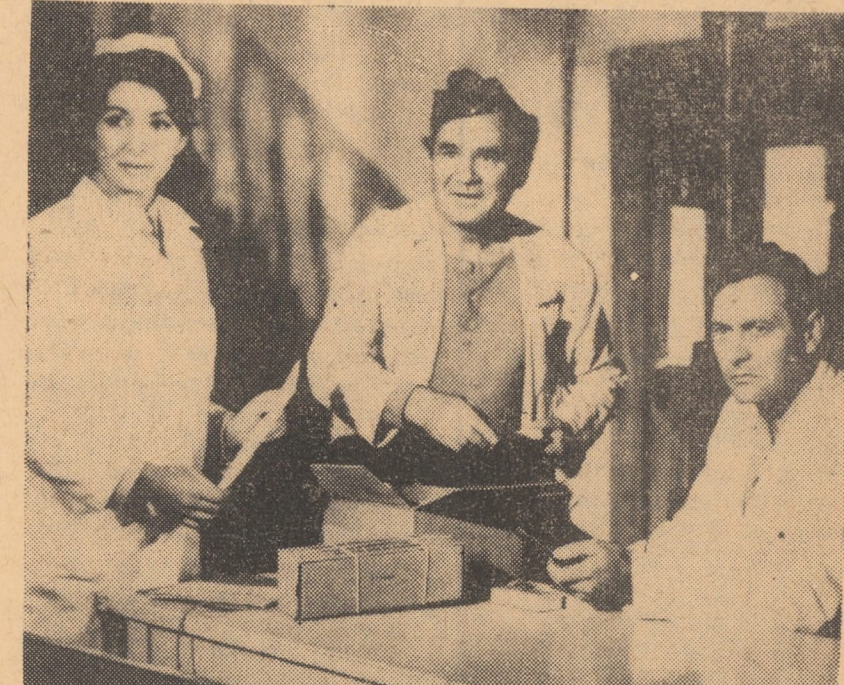
DUMBRĂVENI: 7 NOIEMBRIE: Freddy lovește tu înții (orele 16,00; 18,00 și 20,00).

BAZNA-BĂI: Duelul lung (orele 17,00 și 19,00).

OCNA SIBIULUI: Pasărea timpurie (orele 17,00 și 19,00).

COPȘA MICĂ: Alegere de asasiat (orele 17,00 și 19,00).

APOLDU DE SUS: 23 AUGUST: Moartea după cortină (orele 17,00 și 19,00).

Cadru din filmul „Fratele dr. Homer” care rulează pe ecranul cinematografului Tineretului din Sibiu